గొల్లపూడి రంగారావు

రంగు మారిన ట్రుంకు పెట్టె

వసుంధర

"సూర్యం—నీ గది తాళాలు కావాలిరా." అన్నాడు ఆనంద్.

"ఎందుకు?"

"చిన్న పనుంది. మళ్ళీ సాయంత్రానికి నీకందేలా చూసే బాధ్యత నాది......"

బాగా జనం రద్దీ ఉండే వీధి నానుకుని ఉన్న ఓ ఇరుకు సందులో ఉంటున్నాడు సూర్యం. ఆ సందులో పెద్ద రద్దీ ఉండదు.

సూర్యం బ్రహ్మచారి. ఉదయం తొమ్మిది గంటలకిల్లు వదిలి పెడితే మళ్ళీ రాత్రి ఏడు గంటలకే ఇల్లు చేరతాడతను. అతను పనిచేసే ఆఫీసు ఉదయం పది నుంచి

సాయంత్రం అయిదు వరకూ ఉంటుంది. అందువల్ల ఆ టైములో గది తాళాల అవసరం లేదు.

"అలాగే కానీ, ఆ టైములో ఏ ఆడపిల్లనీ గదికి తీసుకెళ్ళకు. ఏదో పరువుగా బ్రతుకుతున్నాను..." అన్నాడు సూర్యం.

"ఛా_ ఏం చేసినా నీ పరువు పోయే పని చేస్తానా?" అన్నాడు ఆనంద్.

సూర్యం దగ్గర తాళాలు తీసుకుని అతను తిన్నగా బజారుకు వెళ్ళాడు. కాస్త పెద్దసైజు ట్రంక్ కొన్నాడు. ఆ తర్వాత ప్లాస్కు ఒకటి కొన్నాడు. దానినిండా కాఫీ పోయించాడు.

వాటితో సూర్యం గదికి వెళ్ళాడు. అన్నీ లోపల పెట్టాడు.

గది గోడలోకి ఉన్న అలమారా తెరిచాడు. అందులోంచి ఒక కప్పు, సాసరు తీశాడు. అతని జేబులో ఏదో ట్యూబు లాంటిది ఉంది. దాన్ని నొక్కి_వచ్చిన పేస్టుని కప్పు అడుక్కి రాశాడు. ఒక పర్యాయం కప్పులోకి పరీక్షగా చూశాడు. ఏమీ తెలియడంలేదు. సాసరుమీద కప్పు బోర్లించాడు.

ఆ తర్వాత బాత్రూంలోకి వెళ్ళి పేస్టు తగిలిన వ్రేలినీ_ చేతులుకూడా శుభ్రంగా కడుక్కొని బయటకు వచ్చాడు.

గదంతా పరిశీలించి చూశాడు. తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు. బయటకు వచ్చి గది తలుపులు తాళం వేశాడు.

2

"ఈ వేళ నాకాస్త అర్జెంటు పనులున్నాయి. ఇంటికి రాకపోయినా కంగారు పడవద్దు. అవసరపడితే

ఊరు దాటి వెళ్ళినా ఆశ్చర్యంలేదు. సాధ్యమైనంత వరకూ రాత్రికింటికి వచ్చేయటానికి ప్రయత్నిస్తాను..." అన్నాడు రంగారావు.

"అలవాటే కదా, వెళ్ళి రండి." అంది రాజేశ్వరి.

రంగారావు కూళ్ళో చిన్న ఫ్యాన్సీ దుకాణముంది. కానీ నిజానికతని అసలు వ్యాపారం అది కాదు. అతను స్మగ్లర్. చేపు రికార్డర్ల దగ్గర్నుంచి వజ్రాలదాకా అన్ని రకాల వస్తువులూ అతనిద్వారా స్మగుల్ అవుతూంటాయి. కానీ ఈ సంగతి మామూలుగా గ్రహించడం కష్టం. అతనిది సామాన్యమైన ఫ్యాన్సీ షాపు.

రంగారావు సామాన్యుల మధ్య అతి సామాన్యంగా జీవిస్తున్నాడు. అతని ఆస్తి కనీసం కొన్ని లక్షలుంటుంది. కానీ అంతా నల్ల ధనం. దానిని తెల్లబర్చడానికి—ఎవరికైనా లాటరీవస్తే ఎక్కువ డబ్బిచ్చి కొందామని చూస్తున్నాడు—ఇంకా అలాంటి అవకాశం రాలేదతనికి.

రాజేశ్వరి చాలా అందంగా ఉంటుంది. భర్త చేసే వ్యాపారం ఆమెకు తెలిసినా, ఆమె నోట్లో నువ్వు గింజ నానింది. ఆదాయరీత్యా భర్తంటే ఆమెకు ఇష్టమే. ప్రమాదాలున్నా ఫరవాలేదని ఆమె అనుకుంటోంది కానీ భర్త ప్రమాదంలో ఇరుక్కునేలోగా తన నల్ల ధనం తెల్లగా మారాలని ఆమె కోరుకుంటోంది.

రంగారావింట్లోంచి బయటపడి వీధిలోకి వచ్చాడు. వీధిలోంచి బజారు దారి పట్టాడు. అతను బజార్లో నాలు గడుగులు వేశాడో లేదో అతని భుజంమీద ఎవరిదో చేయి పడింది. వెనక్కు తిరిగి చూసి "నువ్వా ఆనంద్—" అన్నాడు.

ఆనంద్ రంగారావుకి తెలుసును. అప్పుడప్పుడు స్మగ్లింగ్‌లో ఆనంద్, రంగారావుకి సహాయం చేస్తూంటాడు. ఆనంద్ కూడా సామాన్యుడిలా సంచరిస్తూ ఇంకా పట్టుబడని చిల్లర నేరస్థుడు. కానీ ఇంకా అట్టే సంపాదించలేదు. ఏవో ఖర్చులు వెళ్ళిపోతున్నాయి.

"ఎవరికో లాటరీ టికెట్ కావాలన్నావు గదా. ఎక్కువ డబ్బిచ్చి కొనుక్కుంటారన్నావు గదా— ఆ అవకాశం వచ్చింది. నా గదికి వస్తే వివరాలు మాట్లాడుకోవచ్చు—" అన్నాడు ఆనంద్.

"ఎక్కడ నీ గది?"

"దగ్గిర్లోనే ఉంది. పద..."

ఇద్దరూ త్వరగా అడుగులు వేశారు. పది నిముషాల్లో సూర్యం గది వచ్చింది. ఆనంద్ జేబులోంచి తాళం తీసి గది తలుపులు తెరచి రంగారావు లోపల వచ్చేక మళ్ళీ తలుపులు వేసేశాడు.

ఇద్దరూ చెరో కుర్చీలో కూర్చున్నాక—ఆనంద్ టేబుల్ మీద సాసర్లో బోర్లించిన కప్పు తీసి, అందులో ప్లాస్కులోంచి కాఫీ పోశాడు. అలమారా తెరిచి ఇంకో కప్పు తీసి అందులో కూడా కాఫీ పోశాడు. అది తను తీసుకుని టేబిల్ మీద కప్పు రంగారావుకి ఆఫర్ చేశాడు.

రంగారావు కాఫీ సిప్ చేసి, "చాలా బాగుంది. నువ్వే చేశావా?" అన్నాడు.

"కాదు. ఎల్లయ్య... అన్నాడు ఆనంద్ నవ్వుతూ.

"వాడెవడు?"

"భారత్ రెస్టారెంట్లో సర్వర్—" అన్నాడు ఆనంద్.

రంగారావు ఇంకో గుక్క తాగి నవ్వాడు. నవ్వు

తూంటే అతనికి వెక్కు వచ్చింది. తమాయించుకుని ఇంకో గుక్క తాగాడు. మళ్ళీ వెక్కు వచ్చింది.

"కాఫీ చాలా బాగుంది. కానీ నాకే ఏదోలాగుంది." అన్న రంగారావుకు మరి మాట పెగలలేదు. అతని చేతులు వణుకుతున్నాయి. ముఖంలో ఏదో అనుమానం తొంగి చూస్తోంది.

తనూ ఇంకో గుక్క కాఫీ తాగి, "ఏమయింది?" అంటూ లేచాడు ఆనంద్. అతను రంగారావు చేతిలోని కాఫీ కప్పు తీసి బల్లమీద పెట్టాడు.

మరో నిముషంలో రంగారావు తల వాల్చేశాడు. ఆనంద్ చేయి జాపి అతని ముక్కు దగ్గర వేలు పెట్టి చూశాడు. తృప్తిగా తలాడించాడు. రెండు కాఫీ కప్పులూ బాత్రూంలోకి తీసుకు వెళ్ళాడు. కాఫీ పార బోసి శుభ్రంగా కడిగేశాడు. బాత్రూంలో కాఫీ ఛాయలు మిగలకుండా చేశాడు.

ఫ్లాస్కులో ఇంకా కాఫీ ఉంది. తాపీగా తాగేసి ఫ్లాస్కు కూడా శుభ్రపరిచేశాడు. మళ్ళీ రంగారావు దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

ట్రంక్ తెరిచి రంగారావుని జాగ్రత్తగా అందులో సర్దాడు. మళ్ళీ ట్రంక్ మూసి ఓసారి బరువు టెస్ట్ చేశాడు. "చాలా బరువున్నాడు—" అనుకుని నవ్వు కున్నాడు.

మళ్ళీ ట్రంక్ తెరిచాడు. అతని జేబులన్నీ తడిమాడు. ఏవో కాగితాలతో పాటు తాళాలుకూడా దొరికాయి. అతని కళ్ళు మెరిశాయి. మళ్ళీ ట్రంక్ మూసేశాడు. ఓ పర్యాయం గది వంక చూశాడు. తను రాక ముందు గది

ఎలాగుందో మళ్ళీ అలా తయారు చేశాడు. ప్లాస్కు భుజానికి తగిలించుకుని బయట కెళ్ళాడు. తిన్నగా టాక్సీ స్టాండుకు వెళ్ళి తనకు కావలసిన వ్యక్తి కోసం చూశాడు.

"హలో సార్ —" అంటూ పలకరించాడు ఒకతను.

"సింహాచలం —" అన్నాడు ఆనంద్.

"మళ్ళీ ఏదైనా పని తగిలిందాండీ. ఇలా వచ్చారు."

ఆనంద్ నవ్వి జేబులోంచి ఓ వందరూపాయల నోటు తీసి సింహాచలానికిచ్చి "పనంటే పనే ఓ రెండు మూడు గంటలు నీ టాక్సీ నాక్కావాలి" అన్నాడు.

సింహాచలం నోటు అందుకుని తాళాలు తీసి ఆనంద్ కి అందించాడు. వాళ్ళిద్దరికీ అది అలవాటే. ఆనంద్ నేరస్థుడని సింహాచలానికి తెలియదు. మంచివాడనీ, తనక్కావలసిన అవసరానికి ఎక్కువ డబ్బిస్తాడనీ మాత్రం అతనికి తెలుసు.

ఆనంద్ టాక్సీ ఎక్కి నెమ్మదిగా పోనిచ్చాడు. సందు ముందు టాక్సీ ఆపాడు. సందు ఇరుగ్గా ఉన్నా టాక్సీ పెడుతుంది కానీ కాస్త ఇబ్బంది అవుతుంది. అదీగాక నలుగురినీ ఆకర్షించినట్లవుతుంది. అందుకని అతను టాక్సీని మరి లోపలకు పోనివ్వకుండా నడుచుకుంటూ సూర్యం గదికి వెళ్ళి ప్లాస్కు భుజానికి తగిలించుకునే ట్రంకు బయటకు తెచ్చాడు. గది తలుపు తాళం వేసేశాడు.

ఒక్కడూ ట్రంకు మోయడం కాస్త కష్టమే అయింది. ఎలాగో అతి కష్టంమీద దాన్ని మోసుకుని టాక్సీ డిక్కీలో వేశాడు. అతని అవస్థను రోడ్డుమీద పోతున్న ఒకరిద్దరు గమనించారు కానీ అడగనిదే మనకెందుకని సాయం ఆఫర్ చేయలేదు.

డిక్కీ మూసి టాక్సీ ఎక్కాడు. టాక్సీ స్టార్టు చేశాడు.

పది నిముషాల్లో టాక్సీ ఊరి పొలిమేర చేరుకుంది. అక్కణ్నించే తనకు తెలిసినట్లుగా కొత్తదారితో కాడు ఆనంద్. గంటకు అరవై కిలోమీటర్ల వేగంతో సుమారు అరగంట ప్రయాణంచేసి టాక్సీని ఓ పక్కగా ఆపాడు.

రోడ్డుకు సుమారు వంద గజాల దూరంలో ఒక పెద్ద గొయ్యి ఉంది. ఆనంద్ వెళ్ళి ఆ గోతిలోకి తొంగి చూశాడు. చాలా లోతుగా ఉంది. కాకతాళీయంగా రెండ్రోజుల క్రితం దాన్ని చూసి గుర్తు పెట్టుకున్నాడు ఆనంద్.

టాక్సీ దగ్గరకు వెళ్ళి ట్రంకు మోసుకు వచ్చాడు. ట్రంకులోని రంగారావును బయటకు లాగాడు. నెమ్మదిగా ఆ శవాన్ని గోతిలో పడవేశాడు. చాలా లోతుగా ఎక్కడో పడ్డ శబ్దమైంది.

ఆనంద్ ట్రంకుని గులిపి_ "అమ్మయ్య_ఇప్పటికి తేలికైంది_" అనుకున్నాడు. ఒక్క క్షణం తటపటాయించాడు_ ఆ గోతిని మూయాలా అవసరంలేదా అని. కానీ జాప్యం చేయడం అతనికిష్టంలేదు. ట్రంకుని మళ్ళీ తీసుకువెళ్ళి డిక్కీలో పారవేసి టాక్సీ ఎక్కాడు.

అతని ఊహలో ఏమాలోచనలున్నాయో చెప్పడం కష్టం. కానీ మనిషి మాత్రం చాలా ఉత్సాహంగా ఉన్నాడు. అక్కడినుంచి టాక్సీ తిన్నగా ఊళ్ళోకి వెళ్ళింది. ఒక పెయింటింగ్ దుకాణంముందు టాక్సీ ఆపి, ట్రంకు తీసి దుకాణంలోకి తీసుకువెళ్ళి, "ఇది కొత్త ట్రంకు. పెయింట్ కొద్దిగా దెబ్బతింది. దీనిమీద మరేదైనా కలర్ పెయింట్ చేయగలరా?" అనడిగాడు.

దుకాణదారు శ్రద్ధగా ట్రంకుని గమనించి, సాధ్య

పడుతుందన్నట్లుగా తలాడించి తనదగ్గరున్న కలర్ చార్టు ఒకటి ఇచ్చాడు. ఆనంద్ ఒక రంగు సెలెక్ట్ చేసుకున్నాడు.

ఆ షాపునుంచి ఆనంద్ టాక్సీ స్టాండుకి వెళ్ళి సింహాచలానికి టాక్సీ తిరిగిచ్చేశాడు. ఆ తర్వాత సూర్యం ఆఫీసుకు వెళ్ళి అతని తాళాలు తిరిగిచ్చేశాడు.

3

"ఎవరూ?" అంది రాజేశ్వరి.

జవాబుగా మరోసారి తలుపు చప్పుడైంది.

రాజేశ్వరి చిరాగ్గా తలుపు దగ్గరకు వచ్చి డోర్ వ్యూలోంచి చూసింది. బయట ఉన్న వ్యక్తి ఆమెకు సుపరిచితుడే. సందేహించకుండా తలుపు తీసి, "ఆయనింట్లో లేరండీ ఆనంద్ గారు" అంది.

ఆనంద్ నవ్వుతూ– "నాకు తెలుసు..." అన్నాడు.

రాజేశ్వరి కంగారు పడుతూ– "బహుశా ఈ రోజుకు రానన్నారు. వారం పదిరోజులదాకా రాకపోయినా ఆశ్చర్యం లేదన్నారు..." అంది.

ఆనంద్ ఇంకా నవ్వుతూనే, "అసలు రాకపోయినా ఆశ్చర్యపోనవసరంలేదు" అన్నాడు.

రాజేశ్వరికి అర్థంకాలేదు. అయోమయంగా అతనివంక చూసింది. అయితే ఆమె చూపులతో కలసిన అతని చూపులు రోజూలాలేవు. ఏదోలాగున్నాయి.

తన భర్త మిత్రుడిగా ఒక మంచి మనిషిగా ఆనంద్ ఆమెకు తెలుసును. ఆ మంచి మనిషి చాలా పర్యాయాలు తనింటికి రావడం జరిగింది గానీ ఈ రోజు చూస్తున్న చూపులు చూడడం ఇంతవరకూ ఇదే ప్రథమం.

ఆనంద్ నవ్వునాపి- “ఒక విధంగా నేను చాలా అదృష్టవంతుడిననుకుంటాను...”

రాజేశ్వరి మౌనంగా వింది కానీ మాట్లాడలేదు. అతని అదృష్టం గురించి తెలుసుకోవాలని కూడా ఆమెకు కుతూహలంగా లేదు. ఆనంద్ చెప్పుకుపోతున్నాడు.

అందాన్ని ప్రేమించడం మగవాడి అలవాటు. అందమైన ఆడది ఎవరో ఒక మగవాడి సొత్తు కావడం సంప్రదాయం. ఆపైన ఆ ఆడదాన్ని ఆడదాన్నిగా చూడడం మరో మగవాడి తప్పు. తప్పులు చేయకపోవడం ఆనంద్ బలహీనత. ఈ కారణంగా అతనింతకాలమూ తన మనసు హరించుకుపోయిన రాజేశ్వరని దూరాన్నించి చూస్తూ గుటకలు మింగుతూ వచ్చాడు. కానీ ఈ రోజు ఆ అవసరం తప్పిపోయింది.

సంభాషణ ఈ రకంగా సాగడం నచ్చకపోయినా, “ఎందువల్ల?” అనడిగింది రాజేశ్వరి.

“నీ భర్త అసలు రంగు ఈ రోజు బయటపడింది...” అన్నాడు ఆనంద్.

రాజేశ్వరి ఉలిక్కిపడి- “అంటే?” అంది.

“రంగారావు నిన్ను చంపాలనుకుంటున్నాడు. ఈ రాత్రికే నిన్ను హత్య చేయడానికి ఏర్పాట్లు చేశాడు. అది తెలియడంతోనే నా మనసుండబట్టలేదు. నిన్ను దక్కించుకుని పారిపోవాలనుకుంటున్నాను...”అన్నాడు ఆనంద్ త్వరగా.

“ఆయన నన్ను చంపడమెందుకూ?” అంది ఆశ్చర్యంగా రాజేశ్వరి.

“అతను మకాం మార్చదలుచుకున్నాడు. ఇక్కడ

అతనికి చాలా కష్టంగా ఉన్నట్లుంది. విశాఖపట్నంలో ఒక మాధ్య తరగతి అమ్మాయిని పెళ్ళాడాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. అక్కడ మళ్ళీ కొత్త జీవితం ప్రారంభిస్తాడు. అందుకోసం నిన్నంతం చేయదల్చుకున్నాడు."

"నేను నమ్మను..."

"నమ్మకపోతే ఈ రాత్రికే చస్తావ్. నమ్మితే ఇప్పుడే నాతో వచ్చేయ్. ఈ ఊరు వదిలి పోదాం..." అన్నాడు ఆనంద్.

"నేను రాను. ఆయనమీద నాకు నమ్మకముంది. చావంటే నాకు భయంలేదు_" అంది రాజేశ్వరి.

"అయితే నేను వెడుతున్నాను. కానీ కాస్త జాగ్రత్తగా ఉండు..." అని వెళ్ళిపోయాడు ఆనంద్.

4

రాజేశ్వరి ఆశ్చర్యపడింది. ఎవరో తన నోట్లో బలవంతంగా ఏదో పొడి వేశారు. తన రెండు చేతులు కట్టివేయబడి ఉన్నాయి. నోరు మూసేశారు. గిలగిలా తన్నుకున్నా ఏమీ ప్రయోజనం కనపడలేదు. ఆమె కన్నులు మూతపడుతున్నాయి. ఆలోచనాశక్తి నశిస్తోంది. అలా ఆమె అచేతనంగా ఉండిపోయింది.

ఆమెకు మెలకువ వచ్చేసరికి ఎవరో తలుపు తడుతున్నారు. కదలడానికి ప్రయత్నించిందామె. చేతులు ఫ్రీగానే ఉన్నాయి. చటుక్కున మంచంమీంచి లేచి_ పడకగది కిటికీ తలుపులు తీసింది. గదిలోకి బాగా వెలుతురు వచ్చింది.

'బాగా పొద్దెక్కిందన్నమాట_' అనుకుందామె.

ఎవరో ఇంకా తలుపులు బాదుతున్నారు_ "ఆఁ ఆఁ"

అంది రాజేశ్వరి. తలుపులు బాదడం ఆగింది.

త్వరగా బట్టలు సవరించుకుందామె.

అప్పుడే ఆమె మంచంమీదున్న ఒక కాగితాన్ని చూసింది. అది ఒక ఉత్తరం. రంగారావు నన్నిటి ఉదయం బయటకు వెళ్ళేటప్పుడు జేబులో పెట్టుకున్నాడు. ఇప్పుడింట్లోకి ఎలా వచ్చింది? అంటే ఆయన రాత్రి ఇంటికి వచ్చారన్నమాట.

ఖచ్చితంగా ఆయన వచ్చి ఉండాలి. ఎందుకంటే కిటికీ తలుపులతో సహా అన్ని తలుపులూ తను బంధిం చేసింది. వీధి తలుపు దగ్గరగా వేస్తే ఆటోమేటిక్‌గా వేసుకుపోయే మోడల్. ఒక తాళం ఎప్పుడూ తన బాడ్లోనూ–మరో తాళం ఆయన జేబులోనూ ఉంటుంది. ఆ తాళం లేకుండా ఎవరైనా ఇంట్లోకి రావడం అసాధ్య మని చెప్పవచ్చు.

మళ్ళీ తలుపులమీద చప్పుడు. రాజేశ్వరి పరుగులాంటి నడకతో అక్కడకు వెళ్ళింది. తలుపు తీసేటప్పుడామె గమనించింది. గుమ్మందగ్గర పడి ఉన్న తాళాల గుత్తిని.

అది రంగారావు తాళాల గుత్తి. హడావుడిలో రంగా రావు వెళ్ళేటప్పుడు దీన్ని గుమ్మందగ్గర పారవేసుకున్నా డన్నమాట.

లోపలకు ఆనంద్ వచ్చి– "అమ్మయ్య– క్షేమంగానే ఉన్నావన్నమాట. అఫ్‌కోర్స్, అన్ని ఏర్పాట్లూ పక డ్బందీగా చేసినప్పుడు క్షేమంగా ఉండకపోతే ఏమవు తావులే" అన్నాడు.

"నువ్వనేదేమీ నాకర్థం కావటంలేదు" అంది రాజే శ్వరి.

"రంగారావు నన్ను విషం అడిగాడు. ఎందుకంటే కారణం చెప్పాడు. అలాగేనని నేను విషానికి బదులు మత్తుమందులాంటి దిచ్చాను. నామీద అతనికి బాగా నమ్మకముంది. అది నీ నోట్లో వేసి నువ్వు చచ్చావనుకుని ఇంట్లో ఉన్న విలువైనవన్నీ ఇందులోనే ఉన్న రహస్య స్థలంలోకి మార్చేసి వుంటాడు. నాలుగైదు రోజులదాకా ఇక్కడికి రాడు. ఆ తర్వాత వచ్చి ముసలి కన్నీళ్ళు కార్చి నెమ్మదిగా తన డబ్బు తీసుకుని ఈ ఊరు వది లేస్తాడు. అదీ కథ."

రాజేశ్వరి కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. తనమీద ఇంత మోసాన్ని తలపెట్టినందుకు భర్తమీద ఆమెకు విపరీత మైన కోపం వచ్చింది. ఆనంద్ తృప్తిగా ఆమె ముఖ భావాలు చదువుతూన్నాడు.

"ఇంత అన్యాయమా? కట్టుకున్న భార్యను..." ఆవే శంలో ఆమెకు నోట మాట రాలేదు.

"ఇందు కొక్కటే ప్రతీకారం. ఏదో వంక చెప్పి ఈ రోజే మనమీ ఇల్లు ఖాళీ చేసేద్దాం. ఇంట్లో ఉన్న విలువైన వస్తువులెక్కడున్నదీ నీకు తెలిస్తే అవి తీసుకుని రంగారావు కనుక్కోలేని చోటికి వెళ్ళిపోదాం. నీవు నా ఆరాధ్య దేవతవు. ఇద్దరం హాయిగా జీవితం గడిపివేద్దాం. నా అన్నవాళ్ళెవరూ ఇంక నాకూ లేరు. నీకూ లేరు. ఒకరికొకరం తోడుగా..."

"పద. ముందు రహస్య స్థలంలోని వస్తువులు తీసు కుందాం" అంది రాజేశ్వరి. రాత్రి ఓ ఆగంతకుని చేతిలో ప్రాణభయంతో గిలగిలలాడడం తలుచుకుంటే ఆమె ఆపాదమస్తకమూ వణికిపోతోంది. ఆనంద్ తనని

ప్రేమించి రక్షించి ఉండకపోతే ఈపాటికి తనెక్కడ ఉండేది!

ఆనంద్ ఊహలు వేరుగా వున్నాయి. రాత్రి రాజేశ్వరికి స్పృహ తప్పించాక అతను వజ్రాల గురించి ఇల్లంతా వెదికాడు. ఎక్కడా ఏమీ దొరకలేదు. అవి ఎక్కడో రహస్య స్థలంలో దాచబడి ఉండాలని అతనికి తోచింది. ఎలాగూ తనకు ప్రయోజనంలేని తాళాలతను. రాజేశ్వరి అనుమానాలను పెంచేటందుకు కీలుగా వీధి గుమ్మంవద్ద పడవేశాడు. ఇప్పుడు రాజేశ్వరికా రహస్య స్థలం తెలుసునంటోంది కాబట్టి వనిత, విత్తం-రెండూ దొరికినట్లే భావించాలి.

గోడలోకే ఉన్న ఓ అల్మారా అట్టడుగులా కనబడుతున్నది—నిజానికి ఒక ప్రత్యేకమైన అర. అందులో ఉన్న వస్తువులు చూస్తూంటే ఆనంద్‌కి కళ్ళు చెదిరిపోయాయి. ఆ వస్తువులనుంచి దృష్టి మరల్చి రాజేశ్వరి వంక చూస్తే అతని కళ్ళు మళ్ళీ చెదిరాయి.

అతనామెను చటుక్కున కౌగలించుకోబోగా, ఆమె వారించి "ఉష్ ఇప్పుడు కాదు" అంది.

5

"చాలా పెద్ద ట్రంకు తెచ్చావ్. దేనికి?"— అంది రాజేశ్వరి.

"ఇది మునుపు మనముండే ఊరినుంచి తెచ్చాను. ఇదివరలో దీని రంగు వేరే ఉండేది. ఇప్పుడు కొత్త రంగు వేయించాను. ఎలా ఉంది?"

"బాగానే ఉంది కానీ రంగు మార్పించడం దేనికి? దీన్నా ఊర్నుంచి తీసుకు రావాల్సినంత అవసరమే

మొచ్చింది?'' అంది రాజేశ్వరి.

''పాత రంగు పాడయిందని కొత్త రంగు వేయించాను. ఒకసారి షాపులో రంగు వేయమని ఇచ్చాక అది మళ్ళీ మనం కలెక్ట్ చేసుకోకపోతే ఎలా. అందుకని ఆ ఊరు వెళ్ళి ట్రంకు తీసుకుని వచ్చాను...'' అన్నాడు ఆనంద్.

''చాలా బాగుంది. మనిషి పట్టేంత ఉంది...'' అంది రాజేశ్వరి దాని సైజు చూచి ఆశ్చర్యపడుతూ.

ఆనంద్ దానిని పడకగదిలోకి తీసుకు వెళ్ళాడు. అక్కడ మంచం క్రింద తోసేసి, ''ఈ పెయింట్ కల కాలముంటుందని ఆశిస్తున్నాను. దీన్ని వాడాలని నాకు లేదు. వాడితే మళ్ళీ రంగు మార్పించాలి గదా'' అన్నాడు రాజేశ్వరితో.

''బాగుంది. వాడినప్పుడల్లా రంగు మార్చాలేమిటి?''_ అంది రాజేశ్వరి అతని వంక అదోలా చూస్తూ. అతను చటుక్కున రాజేశ్వరిని దగ్గరగా లాక్కుని_''మార్పులో అందముంది రాజూ. చీర మార్చినప్పుడల్లా ఓ కొత్త అందం నీలో కనిపిస్తుంది'' అన్నాడు.

తన్మయంగా కళ్ళు మూసుకుంది రాజేశ్వరి. ఆమెకు ఆనంద్ నచ్చాడు. అతను నిజంగానే ఆమెను ఆరాధిస్తున్నాడు. రంగారావు తన పట్ల చాలా బాధ్యతలు నిర్వర్తించేవాడు కాదు.

ప్రస్తుతం రాజేశ్వరికి రోజులు బాగా వెళ్ళిపోతున్నాయి. బయటకు కనపడకపోయినా చీకూ చింతా లేకుండా ఏ బాదరబందీ లేకుండా దర్జాగా జీవితం వెళ్ళబుచ్చుతున్నా రిద్దరూ. ప్రస్తుతం వాళ్ళు విశాఖ

పట్నంలో ఉంటున్నారు. వాళ్ళుంటున్న ఇంట్లో అల మారంలో రంగారావు చేసిన విధంగానే ఒక రహస్యపు అర ఏర్పాటు చేసుకున్నారు.

ఆనంద్ నేరాలు చేయడంలేదు గానీ తన దగ్గరున్న విలువైన వజ్రాలు క్యాష్ చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అయిదారు లక్షల రొక్కం అతనివద్ద చేరింది. దానిని బ్యాంకు డిపాజిట్లరూపంలో మార్చాలని చూస్తున్నాడు. హఠాత్తుగా ఇంత డబ్బెక్కడిదని ఎవరూ తన మీద అనుమానపడకూడదని అతని ఆశయం.

ప్రస్తుతం అతనుంటున్న ఇల్లు అన్ని సదుపాయాలూ కలిగి ఉంది. సామాన్యమైన ఇరుగూ పొరుగూ ఉంటున్నారు. అటూ ఇటూ కొత్తగా పెళ్ళయిన జంటలే ఉన్నాయి. ఒక పక్కగా ఉన్న జంటలోని కుసుమ చాలా అందంగా ఉంటుందన్నాడని ఆనంద్ పైన రాజేశ్వరి అలిగింది కూడా.

కుసుమ భర్త వెంకట్రావు ఏదో బ్యాంకులో పని చేస్తున్నాడు. నెలకు ఆరేడొందలు సంపాదించుకుంటున్నాడు. అతనికీ ఆనంద్ కూ కాస్త మంచి పరిచయమే ఉంది. వెంకట్రావుతో ఆనంద్ పరిచయం పెంపొందించుకోడానికి కుసుమే కారణమని అప్పుడప్పుడు రాజేశ్వరి ఆనంద్ ని ఎత్తి పొడుస్తూంటుంది.

ఆమె ఎత్తిపొడుపుల మాటెలాగున్నా ఆనంద్ దృష్టి తరచుగా కుసుమమీద పడుతూందేది. అతని దృష్టిని కుసుమ గమనించిందో లేదో తెలియదు కానీ ఆమె అతని కళ్ళలోకి కళ్ళు కలిపేది కాదు. ఆనంద్ మాత్రం విడవకుండా తన ప్రయత్నాల్లో తనున్నాడు.

ఒక రోజు కుసుమ ఉల్లిపాయలకోసమని ఆనంద్ ఇంట్లోకి వచ్చింది. ఆ సమయానికి రాజేశ్వరి బాత్రూంలో ఉంది.

"రాజేశ్వరి స్నానం చేస్తోంది" అన్నాడు ఆనంద్.

"రెండుల్లిపాయలు కావాలి" అంది కుసుమ వంచిన తల ఎత్తకుండా.

తన పరిసరాల్లో కుసుమ ఉంటే ఆనంద్ శరీరం పులకరించిపోయింది. అతను హడావుడిగా వెతికి నాలుగుల్లి పాయలు తీసి కుసుమకందించాడు. ఆ సమయంలో ఆమె వెనుదిరుగబోతూండగా చటుక్కున చెయ్యి పట్టుకున్నాడు. అతని చేయి వణుకుతోంది. మనసు భయపడుతోంది.

"ఇంట్లో ఆయనున్నారు..." అంది కుసుమ. సుతారంగా అతని చేయి విడిలించుకుని అక్కణ్నించి వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె సమాధానం ఆనంద్ మనసుకు పులకరింత కలిగించింది.

6

"ఎవరూ?" అంది కుసుమ.

"నేను—" అన్నాడు ఆనంద్.

కుసుమ తలుపులు తీసింది. "ఆయనింట్లో లేరు..." అంది భయంగా.

"తెలుసు. మా ఆవిడకూడా ఇంట్లో లేదు..."

"ఎక్కడికి వెళ్ళారు?"

"మేట్నీ షోకి వెళ్ళింది. నాకు తల నొప్పిగా ఉండి యింట్లో వుండిపోయాను. తనకు మహా సినిమాల పిచ్చి."

"మీకు ఏ పిచ్చి లేదా?"

"ఉంది."

"ఏమిటది?"

"కుసుమ పిచ్చి..." అంటూ నవ్వాడు.

"మీకు కుసుమ పిచ్చి కాగు..." అంటూ నవ్వింది కుసుమ.

"మరి___"

"ఆడవాళ్ళ పిచ్చి..."

"కావచ్చు. అదే నిజమైతే నా దృష్టిలో ఉన్న ఏకైక ఆడది కుసుమ."

"ఎంత ధైర్యం మీకు. పరాయి ఆడదాన్ని - అందులోనూ పెళ్ళయినదాన్ని పట్టుకుని... ఇలాంటి మాటలంటారు?"

ఆనంద్ నవ్వి, "ఇదివరలో మా ఆవిడ సినిమా హాల్లోనూ, మీ ఆయన బ్యాంకులోనూ మీరు నేనూ ఒక తలుపు అడ్డంలోనూ ఉండడం చాలా సార్లు జరిగింది కానీ తలుపు తట్టి నా కుసుమను పిలిచే ధైర్యం నిన్న నువ్వు ఉల్లిపాయలకు వచ్చినప్పుడే కలిగింది. అంతవరకూ నువ్వు నాకందవేమోనని భయపడ్డాను" అన్నాడు.

"నేనూ మీ గురించి అలాగే అనుకున్నాను. మీరు చేయి పట్టుకోగానే ఆశపుట్టి ప్రోత్సహించాలనిపించింది" అంది కుసుమ.

ఆమె మాటల కాశ్చర్యపడి ఆనంద్ ఆమె కళ్ళలోకి సూటిగా మాశాడు. ఆమె కళ్ళలో విపరీతమైన కాంతు కనపడుతోంది. ఆమె అందానికా కాంతు వన్నె తెచ్చింది. ఆ వన్నెలు ఆనంద్ ని ఉద్రేకపరిచాయి. అతను

చటుక్కున ఆమెను బలంగా కౌగలించుకున్నాడు. ఆమె చుబుకం పైకెత్తి పెదవులను చుంబించాడు. క్షణాలలో ఇద్దరిలోనూ ఆవేశం మరిగింది.

కుసుమ నడుం పైన చేయి వేసి తన పడకగదిలోకి ఆనంద్ నడిపించనున్న సమయంలో ఎవరో ఇంటితలుపు తట్టారు. ఆనంద్‌కు ఎక్కడలేని చిరాకూ వచ్చింది. కుసుమ అతన్ని విడిపించుకుని తన ఇంట్లోకి పరుగెత్తి తలుపు వేసుకుంది.

“ఎవరూ?” అని అరిచాడు ఆనంద్.

“నేను. రాజేశ్వరిని.”

అతని ఆవేశం చల్లారిపోయింది. వెళ్ళి తలుపు తీసి, “సినిమాకు వెళ్ళలేదా?” అన్నాడు.

“ఏం సినిమా. జనం కొట్టుకు చస్తున్నారు. బ్లాకులో రెండ్రూపాయల టికెట్టు పదిరూపాయలదాకా వెళ్ళిపోయింది...”

“అయినా కొనేసుకోవలసింది...”

“సరేలే. అవతల నువ్వు తలనొప్పితో బాధపడుతూంటే ఎనిమిది రూపాయలు ఎక్స్‌ట్రాగా తగలేయనా. సినిమాకు తొందరేముంది. ఇంకోరోజు చూడొచ్చు...” అంది రాజేశ్వరి ఆప్యాయంగా ఆనంద్‌ని చూస్తూ.

‘ఎనిమిది రూపాయలు ఆదా చేశాననుకుంటున్నావు. కానీ నాకు ఎనిమిదివేల రూపాయల అవకాశం పోయింది. కుసుమ లభించడం మామూలు మాటలా?’ అనుకున్నాడు మనసులో ఆనంద్.

7

“అన్నట్లు చెబుదామనుకుని మరిచిపోయాను. మన ట్రంకు వెంకట్రావుగారికిచ్చాను” అంది రాజేశ్వరి.

"ఎందుకూ?" అన్నాడు ఆనంద్.

"ఎందుకో నాకేం తెలుసు? ఆయన అడిగాడు. ఇచ్చాను."

"ఎప్పుడడిగాడు."

"పొద్దున్నే సిగరెట్లు తెచ్చుకోవడానికి నువ్వలా వెళ్ళావు. వెంకట్రావుగారిలా వచ్చి ట్రంకు అడిగాడు..."

"ఆయనకు మనింట్లో ట్రంకు ఉందని ఎలా తెలుసు?"

"నువ్వు తెచ్చినపుడు చూశాడట. అంత పెద్ద ట్రంకు చూసి ఆశ్చర్యపడ్డాడట. కానీ ఇప్పుడాయనకే అవసర పడిందట..."

ఆనంద్ ఉలిక్కిపడి, "ఏమిటో ఆ అవసరం..." అన్నాడు.

"ఏమో మరి... కుసుమకోసమా అనుకుంటే నిన్న రాత్రి బండికామె పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయింది. అప్పుడవ సరం ఇప్పుడెందుకు వచ్చిందో..."

కుసుమ పుట్టింటికి వెళ్ళిందనగానే ఆనంద్‌కి నిరు త్సాహం కలిగింది. అనుభవానికి అతి చేరువలోకి వచ్చి అందకుండా వెళ్ళిపోయింది కుసుమ.

"మళ్ళీ ఎప్పుడొస్తుందో—"

"అది నీకెందుకు. ఆయన పడాల్సిన బాధ..." అంది రాజేశ్వరి చిరాగ్గా.

తన బాధేమిటో ఆనంద్, రాజేశ్వరికి చెప్పలేకపోతేడు. ఆయాచితంగా లభించే అందమైన ఆడది అనుభవానికి దొరక్కుండానే పోయింది.

ఒకటి రెండ్రోజులయేక కాబోలు ఆనంద్ ఉన్న సమయంలోనే ట్రంకు తీసుకుని వెంకట్రావు వాళ్ళింటికి వచ్చాడు.

"మీ ట్రంకు మీకు తిరిగిచ్చేస్తున్నాననుకోండి. కానీ చిన్న తప్పుకు క్షమించాలి. వాడడంలో ట్రంకు పెయింట్ కొద్దిగా దెబ్బతింది. అందుకని కొత్తగా పెయింట్ వేయించాను. అయితే పూర్వపు రంగు దొరక లేదు. దాంతో రంగు మారింది..." అన్నాడు వెంక ట్రావు.

ఆనంద్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. నిజంగా అతను చెప్పిన కారణంగానే ట్రంకు రంగు మార్చవలసిందా లేదా వెంక ట్రావు కూడా...

ఒక వేళ అయితే... ఎవరిని?

ఆనంద్ నవ్వి—"మీ శ్రీమతిగారూళ్ళో లేరను కుంటాను. మళ్ళీ ఎప్పుడు వస్తారు?"—అన్నాడు.

వెంకట్రావు ముఖం వివర్ణమైంది—"ఆమె ఇక రాదు" అన్నాడు.

ఆనంద్ కూడా దెబ్బతిని—"ఎందువల్ల?" అన్నాడు.

"నాకు ట్రాన్స్ఫరైపోయింది. ఎల్లుండే నా ప్రయాణం......"

ఆనంద్ అతన్ని మాటల్లోకి దించాడు. రాజేశ్వరిని పిలిచి కాఫీ చేసి పట్రమన్నాడు. కబుర్లలో వెంకట్రావు కే ఊరు ట్రాన్స్ఫరయినదీ, కనుక్కొనేందుకు ప్రయత్నిం చాడు. వెంకట్రావు మాట్లాడే పద్ధతినిబట్టి అతను నిజం చెప్పడంలేదని తోచింది ఆనంద్ కు.

కాఫీ తీసుకుని థాంక్స్ చెప్పి వెంకట్రావు వెళ్ళి పోయాక ఆనంద్ తీవ్రాలోచనలో పడ్డాడు. ఎలాగో అలా ఒక్కసారైనా కుసుమను అనుభవించి తీరాలి. అందులోనూ ఆమెకు తనపట్ల ఆకర్షణ, ఆరాధన కూడా

వున్నట్లున్నాయి. కానీ ఒకటి రెండ్రోజుల్లో తనకు కుసుమ పత్తా లేకుండా పోయేటట్లుంది. అందుకని ఎలాగో అలా వెంకట్రావు అసలు అడ్రస్ తెలుసుకోవాలి. అతను పనిచేస్తున్న బ్యాంకుకు వెళ్ళి తెలుసుకుందామా అంటే అతను నిజంగా బ్యాంకులో పనిచేస్తున్నాడో లేదో తెలియదు.

మర్నాడు ఆనంద్ వెంకట్రావు ననుసరించి వెళ్ళాడు. వెంకట్రావు తిన్నగా ఒక బ్యాంకులోకి వెళ్ళాడు. అది సెట్టీస్ బ్యాంక్.

కొద్దిసేపాగి ఆనంద్ కూడా ఆ బ్యాంకులోకి వెళ్ళాడు. ఓ కౌంటర్లో కూర్చొని పని చేసుకుంటున్న వెంకట్రావుని చూశాడు. అక్కడ తిరుగుతున్న ప్యూన్‌ని పలకరించి దూరంనించి చూపించి—"ఆయనెవరు?" అడిగాడు.

"ఆయన పేరు వెంకట్రావండి. ట్రాన్స్‌ఫరు మీద కాకినాడ వెళ్ళిపోతున్నారండి..." అంటూ ప్యూను వరుసగా ఆనంద్‌కు కావలసిన సమాచారం అందించాడు. వివరాలన్నీ విని ఆనంద్ తనపని సులభమైనందుకు ఆనందించాడు. కుసుమ ఇక తన స్వంతమైనట్లే భావించాడు.

వెంకట్రావు వెళ్ళిపోయిన పదిరోజులకు అతను రాజేశ్వరితో తనకు అర్జంటుగా కాకినాడ వెళ్ళాల్సిన పని ఉందన్నాడు.

క్షణం ఆలోచించి—"కుసుమ కోసమా?" అంది రాజేశ్వరి.

"నీకెప్పుడూ వేళాకోళమే—" అని పైకి నవ్వేసిన ఆనంద్—'నువ్వు దేవాంతకురాలివి. నీతో చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి—' అని లోపల అనుకున్నాడు.

8

ఆనంద్ తలుపుతట్టి ఆశగా ఎదురు చూస్తున్నాడు.

అంతకు ముందురోజు కాకినాడ వచ్చాడు. వెంక ట్రావు కళ్ళబడకుండా అతన్ని బ్యాంకునించి అనుసరించి ఇల్లు కనుక్కున్నాడు. ఆరోజుకాగి ఈరోజు వెంకట్రావు బ్యాంకుచేరిన అర్ధగంటకు నెమ్మదిగా అతని ఇల్లుచేరి తలుపు తట్టాడు.

తలుపు తీసిన కుసుమ ఏంచేస్తుంది? నిండు మనసుతో ఆహ్వానిస్తుందా? లేక ఇది సమయం కాదని నిరుత్సాహ పరుస్తుందా?

తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. ఆశగా చూసిన ఆనంద్ దెబ్బతిన్నాడు.

ఆమె కుసుమ కాదు. కుసుమకంటే అందంగా వుండడం సాధ్యంకాదు గాబట్టి కుసుమంత అందంగా ఉందని చెప్పవచ్చు. కానీ ఆమె ఎవరు?

"ఇది సెటీస్ బ్యాంకులో పనిచేస్తున్న వెంకట్రావు గారిల్లేనాండీ?"

"అవును—"

"మీ రెవరు?"

"వారి భార్యను..." అందామె.

ఆనంద్ ఉలిక్కిపడి—"నిజంగా?" అన్నాడు.

ఆమె కళ్ళలో ఆశ్చర్యం కనపడింది. "భార్యలు అబద్ధంగాకూడా ఉంటారా?"

"వెంకట్రావు నాకు తెలుసు. అతను విశాఖపట్నంలో పని చేసేటప్పుడు మా ఇంటి పక్కనే ఉండేవాడు. అందువల్ల అతని భార్య నాకు తెలుసును. ఆమె పేరు కుసుమ..."

ఈసారి ఆమె కళ్ళలో ఆశ్చర్యం కనపడలేదు—
"లోపలకు రండి" అంది.

వెంకట్రావు లోపలకు వెళ్ళాక ఆమె కుర్చీ చూపించింది. "ఆయనకిది రెండవ వివాహమని నాకు తెలుసు. ఆయన అవన్నీ నాకు చెప్పేరు. మొదటి భార్య చాలా అందమైనది. అపురూపంగా చూసుకునేవారు. కానీ ఆమె ప్రవర్తన సరైనది కాదు. బరితెగించిన ఆడది. చుట్టుపక్కల వున్న మగవాళ్ళందర్నీ ఏదో సమయంలో ఆమె తన ఇంటికి రప్పించుకునేది.

ఈ విషయంలో ఆయనకు బలమైన ఆధారాలు దొరికేయి. ఆయన మనసు చెదిరిపోయింది. ఏం చేయాలో తోచలేదు. ఒకరోజీ విషయంలో ఇంట్లో పెద్ద ఘర్షణ జరిగింది. కుసుమ ఇల్లువదలి వెళ్ళిపోయింది. ఆయన వెంటనే ట్రాన్స్‌ఫరుకి ప్రయత్నించారు.

కుసుమ ప్రవర్తన తెలిసినప్పట్నుంచీ నాతో కరెస్పాండెన్సులో వున్నారు. మేమిద్దరం కాలేజీలో ఒకరికొకరికి బాగా తెలుసు. నాకు నా అన్నవాళ్ళెవరూ లేనట్టే. బంధువులింట్లో కాస్త హీనమైన జీవితాన్ని గడుపుతున్నాను. ఈయన వివరాలన్నీ విన్నాక ఈయన్ని పెళ్ళి చేసుకుంటే నేను సుఖపడి తన్ను సుఖపెట్టగలనని నాకు తోచింది. అంగీకరించాను. దయచేసి మీరాయన్ను మళ్ళీ కలుసుకొని కుసుమ సంగతులు గుర్తు చేయకండి" అందామె.

"ఇప్పుడు నేను వెంకట్రావుగారి కోసం మీ ఇంటికి వచ్చాను. మీతో కాసేపు మాట్లాడి వెడుతున్నాను. ఇది చూసిన ఇరుగూ పొరుగూ చిలవలూ పలవలూ అల్ల

వచ్చు. అది మీ ఆయనకు చేరి మిమ్మల్ని అవమానించవచ్చు. అప్పుడు మీకూ కుసుమకూ గొడవ జరగవచ్చు. వివాహానికి ముందు మీ ఆయన మాటల్లోని నిజం గురించి ఆలోచించడానికి ప్రయత్నించారా?" అన్నాడు ఆనంద్. ప్రవర్తన సరైనది కాని కుసుమ తనకు ఒక్కసారికూడా దక్కలేదని అతనికి చాలా మంటగావుంది.

"ఆయన్ను నేను బాగా అర్థం చేసుకున్నాను. ఆయన అబద్ధం చెప్పరు. మీరే చెప్పండి. కుసుమకు పొరుగునే ఉంటున్నారు. ఆమె ప్రవర్తనలో మీకే లోపమూ కనబడలేదా?" అందామె.

ఉల్లిపాయలకు వచ్చినప్పుడు చేయిపట్టుకుంటే ఇంట్లో ఆయన వున్నారన్న కుసుమ—తన కౌగిలిలో అరక్షణం పాటు కరిగిన కుసుమ—తను నడుము పట్టుకు నడిపిస్తే తనతో కొన్ని అడుగులు వేసిన కుసుమ—అతని కళ్ళ ముందు మెదిలింది. అయినా అతను "లేదు" అన్నాడు.

"అబద్ధం" అందామె. "ఆయనీవూళ్ళో ఉన్నారని మీకు తెలుసు. ఇదాయన ఇల్లని మీకు తెలుసు. ఈ టైములో ఆఫీసులో ఉంటారాయన అని తెలుసు. అయినా మీరిప్పుడే వచ్చి తలుపు తట్టారు. అంటే మీరు వచ్చింది కుసుమ కోసం. అందులో ఇంకేమీ సందేహం లేదు. ఆయన మాటల్లోని నిజం, కుసుమ ప్రవర్తనలోని లోపం బయల్పరచడానికి—ఇంతకంటె బలమైన దృష్టాంతం అనవసరం లేదు..."

ఆనంద్ దెబ్బతిన్నాడు. చటుక్కున లేచి "వస్తానమ్మా!" అన్నాడు అప్రయత్నంగా.

"మంచిది, వెళ్ళిరండి" అందామె.

"మీతో ఒకక్షణం మాట్లాడాలి" అన్నాడు ఆనంద్.

వెంకట్రావు తలెత్తిచూసి "ఓహ్ మీరా" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా. అతని ముఖంలో కాస్త ఇబ్బంది కూడా కనపడింది. అయినా లేచి "రండి" అన్నాడు. ఇద్దరూ ఒకచిన్న గదిలోకి వెళ్ళారు.

"ఏమిటి చెప్పండి?"

"మీరు చేసినపని ఏమీ బాగోలేదు..." అన్నాడు ఆనంద్.

"ఏ పని?"

"కుసుమని వదిలిపెట్టి ఇంకో వివాహం చేసుకోవడం."

"అది మీ కనవసరం" అన్నాడు వెంకట్రావు కోపంగా.

"అనవసరం కాదు. వ్యవహారం కోర్టుదాకా వెడుతుంది."

"ఎందుకని?"

"కుసుమకు న్యాయం చేకూర్చాలి కాబట్టి..."

"కుసుమకూ మీకూ ఏమిటి సంబంధం?"

"ఏ సంబంధమూ అవసరంలేదు. ఆమె మా యింట ఆశ్రయం కోరింది. ఒక సహృదయుడిగా నేనామెకు సహాయపడ దల్చుకున్నాను..."

"కుసుమ మీ దగ్గరకు వచ్చిందా?" అని నవ్వాడు వెంకట్రావు. "బహుశా నా భార్యగా ఉన్నప్పుడయ్యుంటుంది."

"ఏమిటి మీరనేది?"

"మీకూ తెలిసే ఉంటుంది. కుసుమ ప్రవర్తన సరై

నదికాదు. ఆమెను వదలిపెట్టేయ దల్చుకున్నాను, ఆ సంగతి ఆమెకు చెప్పాను. ఆమె విని ఊరుకుంది కానీ ప్రవర్తన మార్చుకోలేదు. ఒకరోజు ఇద్దరం ఘర్షణ పడ్డాం. తను నన్నువదలి వెళ్ళిపోతానని వాగ్దానం చేసింది కుసుమ. ఆరాత్రే ఆమె నన్నువదలి వెళ్ళిపోయింది..."

"ఎక్కడకు..."

"నేరుగా నరక లోకానికి. ఎక్కడకు పోతే నాకెందుకు?"

"కానీ కుసుమ ఇప్పుడు నా దగ్గరుంది."

"ఉంచుకోండి - మీదగ్గరే. కానీ కుసుమలాంటి ఆడదాన్ని మీ ఇంట్లో వుంచుకునేందుకు మీ ఆవిడ ఒప్పుకోక పోవచ్చు. కొత్త మగవాణ్ని చూస్తే ఆమె మనసు నిలవదు..."

"ఒక భార్య బ్రతికుండగా ఇంకో వివాహం చేసుకోవడం చట్టరీత్యా నేరం..."

"బ్రతికుందని మీరు ఋజువు చేయండి..." అని వెంకట్రావు అక్కణ్నించి వెళ్ళిపోయాడు. ఆనంద్ మ్రాన్పడిపోయాడు.

బ్రతికుందని తను ఋజువు చేయాలిట. అంటే కుసుమ బ్రతికిలేదా? ఆనంద్ మనసులో రంగుమారిన తన ట్రంకు పెట్టె తళుక్కుమంది.

10

"నేను నమ్మను" అంది రాజేశ్వరి. "వెంకట్రావు దుర్మార్గుడవునో కాదో నాకు తెలియదు. కానీ ఒక మనిషిని హత్య చేసేటంత నీచుడైవుంటాడని నేననుకోను."

"అదిసరే. ఈరోజు రాత్రి పెళ్ళాం పుట్టింటికి వెడితే మర్నాటుదయం అతగాడికి మనిషి పట్టేటంత ట్రంకెం దుకు కావాల్సొచ్చిందట?" అన్నాడు ఆనంద్.

"ఏమో__ఎందుకో__మనకెందుగ్గానీ అసలింతకీ ఈ ట్రంకు నీదగ్గరెందు కుందిట?" అంది రాజేశ్వరి.

ఆనంద్ కు వెంటనే జవాబు దొరకలేదు. క్షణం ఆలో చించి "ఎక్కువ సామాను పడుతుంది గదా అని కొన్నాను" అన్నాడు.

"అందుకే వెంకట్రావూ అడిగుండ వచ్చు. చేజారి పోయిన కుసుమ గురించి ఎక్కువ ఆలోచించి మనసు పాడు చేసుకోకు. దానిది మదపిచ్చి. అదే దాన్ని నాశనం చేస్తుంది" అంది రాజేశ్వరి.

ఆనంద్ ఇంక ఈ విషయంలో మాట్లాడ దల్చుకో లేదు. మర్నాడు సినిమానుంచి తిరిగివచ్చిన రాజేశ్వరి కంగారుగా అతన్ని పలకరించే వరకూ అతనా మెలో ముభావంగా వున్నాడు.

"బహుశా మన మీ ఊరు వదలి పోవాలేమో" అంది రాజేశ్వరి.

"ఎందుకు?"

"సినిమా అయిపోయాక చూశాను. హాల్లోంచి బయ టకు వెడుతూ కనిపించాడు నాకు. నన్ను చూశాడో, లేదో తెలియదు కానీ నా శరీరమంతా వణికిపోయింది. చూస్తూండగా జనంలో కలిసిపోయాడు..."

"ఎవరు?"

"రంగారావు" అంది రాజేశ్వరి.

"ఇంపాసిబుల్" అన్నాడు ఆనంద్ అప్రయత్నంగా.

"రంగారావు నాకు తాళికట్టిన భర్త. నీ అంతదగ్గరగా నాకు వచ్చిన మగవాడు. అతన్ని గుర్తుపట్టడంలో నేను పొరబాటు చేయను. నాకిప్పుడు చాలా భయంగావుంది. నేను చేసిన మోసం గ్రహించి నామీద పగ తీర్చుకుంటూ దేమోనని..." అని ఆగింది రాజేశ్వరి.

"నీకు అండగా ఆనంద్ వున్నాడు. అలాంటి భయాలేమీ పెట్టుకోకు. రంగారావు నిన్నేమీ చేయడు. చేయలేడు. నేను హామీ ఇస్తున్నాను..." అన్నాడు ఆనంద్.

"ఏమో బాబూ...నన్ను వెతుక్కుంటూ ఈ ఊరు వచ్చాడేమోనని నాకు చాలా బెంగగా వుంది..." అంది రాజేశ్వరి.

ఆనంద్ ఆలోచనలో పడ్డాడు. రంగారావును తను చేతులారా చంపాడు. అతను బ్రతకడం అసాధ్యం. అయితే రాజేశ్వరి ఎవర్ని చూసింది? ఆ చూసినతనికి రంగారావు పోలికలు బాగా ఉన్నాయా లేక రాజేశ్వరి తనదగ్గర ఏదైనా ట్రిక్కు వేస్తోందా?

ఆమె ట్రిక్కు వేస్తోందను కుందామనుకుంటే ఎందుకు? ఆమెకు తనమీద అనుమానం కలిగే అవకాశం ఈషణ్మాత్రంకూడా లేదు. అలాంటప్పుడు ఏం జరిగింది?

అతనికి జవాబు తోచలేదు. చిరాగ్గా అతను అరుగు మీదకు వెళ్ళాడు. ఆలోచిస్తూ పదిహేను నిముషాలు నిలబడ్డాడు. ఇంతలో అతన్ని ఎవరో పిలిచారు.

"సార్, మీ పేరేనా ఆనంద్."

"అవును, ఏం?" అన్నాడు కుర్రవాడిని పరీక్షగా చూస్తూ.

ఆ కుర్రవాడు ఆనంద్ చేతిలో ఓ కవరు పెట్టి తుర్రున పారిపోయాడు. ఆనంద్‌కా కుర్రవాడిని పట్టుకునే ఆలోచనే లేకపోయింది. అతను అప్రయత్నంగా కవరు తెరచి లోపలున్న ఉత్తరం తీశాడు.

దస్తూరీ ఎవరిదో కానీ ముత్యాల కోవలా వుంది. పైన తేదీ లేదు. క్రింద సంతకం లేదు.

"పాత స్నేహాన్ని పురస్కరించుకొని ఈ ఉత్తరం రాస్తున్నాను. నా కోసం మీరు ఈ కాగితం వెనుక వ్రాసిన చిరునామాకు రాగలరా?"

కాగితానికి ఒకవైపు రెండే రెండు వాక్యాలున్నాయి. రెండోవైపు చిరునామా వుంది. చాలా దూరమే. ఊరికి తానొక వైపున వుంటే, ఇప్పుడు తను వెళ్ళవలసిన ఇల్లింకో వైపునవుంది.

ఆనంద్ కవరునూ, కాగితాన్నీ జేబులోకి తోసేశాడు.

ఈ ఉత్తరం ఎవరు వ్రాసి వుంటారు? ఎవరో తనకు బాగా తెలిసినవారే అయ్యుంటారు. కానీ ఉత్తరం చాలా తమాషాగా వుంది. వివరాలు చాలా తక్కువగా వున్నాయి. రాసిందెవరో తెలియదు. తను వాళ్ళనెందుకు కలుసుకోవాలో తెలియదు. ఆఖరికి ఎప్పుడు కలును కోవాలో కూడా తెలియదు...

ఒక్కసారి వెళ్ళివచ్చేస్తే చాలా ప్రశ్నలకు జవాబులు లభిస్తాయి. కానీ, ఈ సంగతి రాజేశ్వరికి చెప్పాలా? వెళ్ళొచ్చేక ఏ ప్రమాదమూ లేదనుకుంటే ఆమెకు చెప్పవచ్చు. ఉన్న పక్షంలో ఈ విషయం రహస్యంగా ఉంచడమే మంచిది.

లోపలకు వెళ్ళి బట్టలు మార్చుకుని బయటకు వెళ్ళి వస్తానని భార్యకు చెప్పి అతను వీథిలోకి వచ్చాడు.

11

"నువ్వా?" అన్నాడు ఆనంద్. ఆశ్చర్యమూ, ఆనందమూ సమపాళ్ళలో కనపడుతున్నా యతని కళ్ళలో 'నిన్ను మళ్ళీ చూడగల ననుకోలేదు..."

"నేనూ అనుకోలేదు. కానీ మనం మళ్ళీ కలుసుకోవాలనుంది కాబోలు, అందుకని ఇలా కలుసుకున్నాం" అంది కుసుమ.

"ఏమయిందసలు? నాకా ఉత్తరమెందుకు రాసావ్-మీ ఆయన నిన్నింట్లోనుంచి ఎందుకు తరిమేశాడు?"— అన్నాడు ఆనంద్.

"ఆయన నన్నింట్లోంచి తరిమేయడ మేమిటి?" అంది అర్థంకానట్లు కుసుమ.

తనకు తెలిసినంతవరకూ కుసుమ విషయంలో జరిగినదన్నీ ఆమెకు చెప్పాడు ఆనంద్.

"ఎంత కాంక్ష మీకు నామీద?" అంది ఆశ్చర్యంగా కుసుమ. "నా కోసం ఇక్కణ్నుంచి కాకినాడ వెళ్ళారా? అందుకే కాబోలు దేవుడు నన్ను మీకోసం స్వర్గంనుంచి సరాసరి భూమ్మీదకు పంపేశాడు."

"నీ కోసం కాకినాడ ఏం కర్మ, ఎక్కడికైనా వెళ్ళి వచ్చేస్తాను. నీ రూపం మగాడికి వరంలాంటిది"అన్నాడు ఆనంద్.

కుసుమ ముఖంలో అనంత గర్వం కనబడింది. "అది సరే, ఇంతకీ నేనేమయ్యానను కున్నారు?"

"అబద్ధ మెందుకూ? నిన్ను వెంకట్రావు చంపేశాడేమో నని అనుమానం కలిగింది. క్రమంగా ఆ అనుమానం భయంగా మారిందికూడా."

"ఆ అనుమాన మెందుకొచ్చింది."

"నువ్వు పుట్టింటికి వెడతానన్న మరుసటిరోజు మీ ఆయన మా ఇంటికివచ్చి ట్రంకుపెట్టడిగాడు. ఆ తర్వాత ఆ పెట్టికి రంగుమార్పించి ఇచ్చేశాడు. అది నా అనుమానానికి కొంతవరకూ కారణం..."

"మీ అనుమానం అబద్ధంకాదు. మా ఆయన నన్ను హత్య చేశాడు" అంది కుసుమ.

ఆనంద్ కుసుమవంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"అవును. ఆయన నాకు విషప్రయోగం చేశాడు. మంచినీళ్ళుతాగి నేను పడిపోయాను. ఆ తర్వాత మెలకువ వచ్చేసరికి ఈ ఇంట్లో ఉన్నాను. ఈ ఇంట్లో ఆమె దగ్గర గ్రామంలో ఎవరో తెలిసిన వారింటికెళ్ళి టాక్సీలో తిరిగి వస్తూండగా ఆవిడకి దారిపక్కన నేను కనిపించానట. వెంటనే టాక్సీఆపి నన్ను పరీక్షించిందట. చాలా బలహీనంగా వుందట నాడి.

ఏమైతే నేం ఆవిడ నన్ను రక్షించింది. కాస్త తెలివి వచ్చేక నా వాళ్ళగురించి అడిగింది. ఆవిడ చెప్పినది విన్నాక నామీద విషప్రయోగం జరిగిందని గ్రహించాను. ఆ పరిస్థితిలో మా ఆయన గురించి చెప్పకూడదను కున్నాను. బాగా ఆలోచించి ఆవిడ బాకీ మీ ద్వారా తీర్చేయ దల్చుకున్నాను. మీకు నామీద గౌరవమున్న దనీ నాకోసం ఒకటి రెండువేలు ఖర్చుచేయడానికి జంకరనీ నాకు తోచింది.

ఈ ఇంట్లోని డాక్టరుగారికి సుమారు వేయి రూపాయలు చార్జి అవుతుంది. ఆ తర్వాత నేను జీవితంలో సెటిల్ కావడానికి ఇంకో వెయ్యిరూపాయలు దాకా

ఖర్చవుతుంది. ఆ తర్వాత ఇంకెవ్వరికీ భారం కాకుండా నా జీవితం నేను జీవించగలను. ప్రస్తుతానికి మీ ఋణం తీర్చుకోవడానికి మీరు కోరుకునే నా శరీరమొక్కటే నా దగ్గరుంది" అంది కుసుమ.

ఆనంద్ ఆలోచనలింకోవిధంగా ఉన్నాయి. విష ప్రయోగం చేస్తే కుసుమ ఎలా బ్రతికింది? ఆమె చచ్చిందో బ్రతికిందో తెలియకుండా వెంకట్రావు రోడ్డు ప్రక్కన ఎలా పడేసాడు? ఏదో అనుమానం...

"ఈమధ్య విషాల్లోకూడా కల్తీ ఉంటోందట. అందు వల్ల చావ్వలసిన వాళ్ళు చావకుండా బ్రతికేస్తున్నారట. డాక్టరు చెప్పింది. నా భర్త బహుశా నన్ను పాతి పెడదామనుకుని ఉంటాడు. ఈలోగా అలికిడికి పారిపోయుంటాడు..." చెప్పసాగింది కుసుమ.

12

ఆనంద్ ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టగానే, "ఎక్కడికి వెళ్ళావ్ నువ్వు. నువ్వలా బయటకు వెళ్ళగానే ఇలా రంగారావొచ్చాడు మనింటికి" అంది రాజేశ్వరి.

"మనింటికే వచ్చేడా?" అన్నాడు ఆనంద్. "ఎందుకట?"

"ఏమో తెలియదు. కానీ నాకర్థంకాని మాటలు చాలా మాట్లాడేడు..." అంది రాజేశ్వరి.

"ఏమన్నాడు?"

"నేను కుక్కమూట్టిన విస్తరినట. అందుకని నేను తనకింక అక్కర్లేదట. నా మీద తనకు పగలేదట. నిన్ను స్నేహితుడని నమ్మాడట. కానీ నీస్నేహంలో కల్తీ వుందని తెలుసుకోలేక పోయాడట. నీలాంటి కల్తీస్నేహి

తుడి చేతి విషంమాత్రం కల్తీలేకుండా ఎలాగుంటుందని అడగమన్నాడు. ఎంతలోతు గోతిలోంచయినా తను బయట పడగలనన్నాడు. ట్రంకుపెట్టె రంగు మార్చినా నేరం దాగదని చెప్పమన్నాడు. అయిదంటే అయిదు నిముషాలుండి వెళ్ళిపోయాడు. వాళ్ళిముందు నీవు రోజులు దగ్గర పడ్డాయని చెప్పమన్నాడు..."

ఆనంద్‌కు వళ్ళంతా చెమటలు పట్టాయి. రంగారావు నిజంగానే ఇంటికి వచ్చాడా? అతను గోతిలోంచి బ్రతికి బయటపడ్డాడా? పడితే ఎవరతన్ని రక్షించారు? తను ఉపయోగించినది నిజంగానే కల్తీ విషమా?

తను చేసినపని ఇంకెవరికీ తెలియడానికి వీల్లేదు. ఆ రహస్యం తనకూ రంగారావుకి మధ్యనే వుండితీరాలి. ఇప్పుడా వివరాలన్నీ రాజేశ్వరి చెప్పగలుగుతోందంటే రంగారావు నిజంగానే బ్రతికి బయటపడి ఉండాలి, లేదా ఎవరో తనుచేసిన పనులన్నీ గమనించి వుండాలి.

ఇలా తోచగానే ఆనంద్ ఆపాదమస్తకమూ వణికిపోయాడు. తన్నెవరూ గమనించలేదని ఇంతకాలమూ చాలా ధైర్యంగా వున్నాడు. కానీ తననెవరో గమనించిన పక్షంలో ఏం చేయాలి? ఒకవేళ రంగారావు బ్రతికివస్తే ఏం చేయాలి?

రెండింటికీ అతను సిద్ధపడిలేదు.

"అదేమిటీ. అలా గ్రైపోతున్నావ్. అసలింతకీ ఏం జరిగింది? రంగారావన్న మాటల కర్థమేమిటి?" అంది రాజేశ్వరి.

"నిన్ను చంపాలని అతననుకున్నాడు. అతనికి విషానికి బదులు మత్తుమందిచ్చాను. కల్తీ స్నేహం కల్తీ విషం

అన్న పదాలకర్థమదేనేమో. మరి గోతిలోంచి బయటపడడ మేమిటో నాకర్థం కావడంలేదు...'' అన్నాడు ఆనంద్.

రాజేశ్వరి తేలిగ్గా నిట్టూర్చి, ''అతని మాటల్ని బట్టి నాకేమనిపించిందో తెలుసా? నువ్వేరంగారావుకి విషం పెట్టి ఏ గోతిలోనైనా పారేశావేమో. అయినా అతను బ్రతికి వచ్చాడేమోనని అనిపించి వణికిపోయాను. ఇంత కాలం ఒక హంతకుడితో కాపురం చేస్తున్నానన్న ఆలోచన నాకు భయంకరంగా తోచింది. నువ్వలాంటివాడి వంటే నా మనసొప్పుకోదనుకో. కానీ...'' అని ఆగి పోయింది.

ఆనంద్ అనుమానంగా రాజేశ్వరి వంక చూశాడు. ''ఈ ఊళ్ళో మనమెంతో కాలముండడానికి వీల్లేదు రాజూ. ఎలాగో అలాగ రంగారావు బారినుంచి తప్పించుకోవాలి. మాటలేం చెప్పినా నామీద కంటె నీమీదనే అతనికి పగ ఎక్కువగా ఉండవచ్చును. తనను కాదని మరో మగవాడితో వుండే ఆడదాన్ని ఏ మగవాడూ సహించలేడు. నిన్ను నేను మళ్ళీ రక్షించాలి.''

''నీతో బయల్దేరి వచ్చినప్పట్నించీ, నేను మారి పోయాను. నేనిప్పు డెవరికీ భయపడను. నన్ను నేను రక్షించుకోగలను'' అంది రాజేశ్వరి.

''మనకిప్పుడు లక్షల ఆస్తివుంది, ఇంకా ఎంతకాల మిలా సామాన్య జీవితం గడుపుతాం? ఒక అందాల భవంతి కొనుక్కుని ఖరీదయిన జీవితం గడపాలి. అయితే అందు గురించి ఎవరూ అనుమానపడని విధంగావుండాలి. అందుకని ముఖ్యంగా ఈ ఊరుని వదిలిపెట్టాలి.''

''చూపుల్లోనూ, మాటల్లోనూ రంగారావుకు నీమీద

చాలా పగ వున్నట్లు వ్యక్తమైంది. నువ్వు చాలా జాగ్రత్తగా వుండాలి. ఏ క్షణంలోనైనా నీమీద హత్యా ప్రయత్నం జరగవచ్చునని నా కనుమానంగా వుంది. దాన్నించి తప్పించుకోనేందు కేదైనా మంచి పథకం వేయాలి...'' అంది రాజేశ్వరి.

13

ఆనంద్ తలుపు తట్టబోయే సమయానికి ''సార్, ఈ ఉత్తరంలోప లిచ్చేస్తారా'' అన్నమాట వినబడి వెనక్కి తిరిగాడు. పోస్టుమెన్ అతనికో కవరందించి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆనంద్ పరీక్షగా చూశాక కవరుమీద కుసుమ పేరు వుంది. ఫ్రం వెంకట్రావు, కాకినాడ అనికూడా రాసి వుంది.

ఒక్క క్షణం ఆనంద్ బుర్ర పనిచేయలేదు. వెంకట్రావుకు కుసుమ ఇక్కడుంటోందని తెలుసా? తెలిస్తే ఎలా తెలిసింది? ఈ ఉత్తరంలో ఏముంది. బెదిరింపా?

ఆనంద్ తలుపు తట్టకుండా వెను దిరిగాడు. దగ్గర్లో వున్న పార్కులోకి వెళ్ళి జాగ్రత్తగా కవరు తెరిచాడు. లోపల తెల్ల కాగితంమీద కాస్తపెద్ద ఉత్తరమేవుంది.

''డియర్ కుసుమా!''

మన పథకం చాలా తెలివిగానే రూపొందించావు నువ్వు. నీకోసం ఆనంద్ పిచ్చివాడైనాడని అతను కాకినాడ వచ్చినపుడే అనుకున్నాను. ఇప్పటికి నీగురించి మూడు వేలు ఖర్చుపెట్టాడంటే అతనికి బాగా డబ్బున్నదనే తోస్తోంది. నేను నిన్ను హత్యచేశాననీ, అయినా అదృష్టం కొద్దీ

బ్రతికి బయట పడ్డావనీ నువ్వన్న మాటలు అతను నమ్మాడంటే నీ చాకచక్యానికి మురిసిపోతూనే—ఇలాంటి ఫూల్ మనకు ముందుముందు పనికివస్తాడా అని అనుమానంగా కూడావుంది. ఏది ఏమైనా నీ అసలురంగు బయట పెట్టు. ఎత్తులతో, జిత్తులతో అతన్ని చిత్తుచెయ్యి. మన స్మగ్లింగ్ లోకి దించు.

నీవు ప్రస్తుతం దారిలేని పరిస్థితులలో స్మగ్లింగుకు అంగీకరించవలసి వచ్చిందని అబద్ధం చెప్పు. కష్టమైన పనులన్నీ అతనిచేతనే చేయించు. అందమైన ఆడది, అందులోనూ పరాయిదనే సరికి ఎక్కడలేని మోజు పుట్టుకొస్తుంది మగవాడికి.

నీ కోసం ఒకసారి అక్కడికి రావాలని వుంది. అవకాశం దొరుకుతుందని ఆశిస్తాను.

విష్ యూ ఆల్ లక్.

క్రింద వెంకట్రావు సంతకముంది.

ఆనంద్ కు చాలాకోపం వచ్చింది. ఇదంతా కుసుమ, వెంకట్రావు కలసి ఆడిన నాటకమన్నమాట! తను వెర్రి వెంగళాయిలా ఇందులో చక్కగా ఇరుక్కున్నాడు. కుసుమ ఎంత వగలాడి! ఆమె అమాయకురాలని తను అనుకున్నాడు, చెప్పేవన్నీ నిజమే ననుకున్నాడు.

సరే, ఏమైతేనేం, కుసుమ అసలురంగు తనవద్ద ఎలా పెడుతుందో చూడాలి. ఆమెకున్న స్మగ్లింగ్ కాంటాక్ట్సు ఎటువంటివో తెలుసుకోవాలి. ఆమె ఎత్తులకు పై ఎత్తులు వేయాలి.

దగ్గరున్న పోస్టాఫీసుకి వెళ్ళి కవరుమళ్ళీ జాగ్రత్తగా

అతికించి కుసుమ ఇంట్లో ఆ వృత్తాన్ని జారనిడిచి— ఓ రెండు గంటలాగి అప్పుడామె ఇంటికి వెళ్ళాడు.

కుసుమ అతన్ని ప్రేమగా ఆహ్వానించి తన గదిలోకి తీసుకువెళ్ళింది. కాసేపు ప్రేమ కబుర్లు చెప్పింది. అతని ఉదార గుణాన్ని పొగిడింది.

"నేనిప్పుడొక యిబ్బందిలో పడ్డాను ఆనంద్"— అందామె.

"చెప్పు—"

"ఉద్యోగాన్వేషణలో ఒక ఆఫీసుకు వెళ్ళాను. అక్కడ నన్ను చూస్తూనే స్టన్నింగ్ బ్యూటీఅని మెచ్చుకున్నాడతను. నా వల్లనే కొన్ని పనులు సులభంగా అవుతాయట. నెలకు వేయిరూపాయల జీతంమీద తక్షణమే ఉద్యోగంలోకి తీసుకుంటున్నానని అయిదొందలు అడ్వాన్సుగా యిచ్చాడు. నాకొక చిన్న పెట్టె ఇచ్చాడు. అది నా వానిటీ బ్యాగులో పట్టేటంత ఉంది. దాన్ని నేను ఒకచోట అందజేయాలట.

ఈ వేళ సాయంత్రం ఆరుగంటలకు అది జరగాలి. ఈ పని సక్రమంగా జరిగితే నా ఉద్యోగం వుంటుందట. లేకపోతే ఊడుతుందట. నేనేమైనా మోసం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తే నా ప్రాణాలే పోతాయట. నేను భయపడి ఉద్యోగం వద్దన్నాను. అప్పుడతను నవ్వి, అది నీ అందానికే అవమానం. ఈపని నీవల్ల చాలా సులభంగా అవుతుంది. ఎటొచ్చీ నిన్ను ప్రాణాధికంగా ప్రేమించే మగవాడిని నీకు రక్షణగా ఏర్పాటు చేసుకో. అలాంటి మగవాడు లేకపోవడంకూడా నీ అందానికి అవమానం... అన్నాడు.

అతనలాగనగానే నువ్వు గుర్తొచ్చావు. నా బ్రతుకు నేను బ్రతుకుతాను. కోరినప్పుడల్లా నీ దాని నవుతాను. నాకీమాత్రం సాయం చేయగలవా? ఇబ్బంది పనులలో తోడుగా వుండగలవా?" అనడిగింది కుసుమ.

ఆనంద్ ముఖం గంభీరంగా అయిపోయింది. "కుసుమా నువ్వుచాలా అమాయకురాలివి. నువ్వు చేయబోయే పని ఎంత ప్రమాదకరమైనదో నీకర్థం కాలేదు. పట్టుబడితే పోలీసులు నానా బాధలు పెడతారు. పదిమందిలో అవమానం. జైలు జీవితం..."

"కానీ, నాకింకో దారిలేదు..." అంది కుసుమ.

"ఎందుకు లేదు, ఉంది. నాతో నా యింటికివచ్చేయ్ రాజేశ్వరికి నేను నచ్చచెపుతాను. మనం ఈ ఊరువదలి పోదాం. నువ్వు రాజేశ్వరి చెల్లెలివని నలుగురికీ పరిచయం చేస్తాను. లక్షణమైన వరుణ్ని చూసి పెళ్ళిచేస్తాను. నీకు సంబంధించిన సర్వ బాధ్యతలూ నేనే తీసుకుంటాను... సరా?" అన్నాడు ఆనంద్.

"నువ్వెంత వాడివనీ నామీద నీకు విపరీతమైన ప్రేమనీ నాకు తెలుసు, కానీ ఏరోజు ఈ శరీరం నీదయిందో అప్పట్నించీ మానసికంగా నువ్వే నాకు భర్తవయ్యావు. ఇంకో మగవాణ్ని నా భర్తగా నేను సహించుకోలేను. ఈ జీవితానికి ఏ వివాహం అవసరంలేదు. అయిందేదో అయిపోయింది. నీపట్ల ఆకర్షణ నేను చంపుకోలేను. అది కట్టుకున్న భర్త ఎలాగూ సహించలేడు. ఈ ఇబ్బందులన్నీ ఎందుకు. నా బ్రతుకు నేను బ్రతుకుతాను. ఆర్థికంగా నీకు నేను భారం కాదల్చుకోలేదు. ఏదో అప్పుడప్పుడు అవసరమైనప్పుడు మగతోడుగా నిలుస్తూంటే చాలు..."

"నువ్వు నాకు భారంకాదు. పెళ్ళి ఇష్టం కాకపోతే మానేసేయ్. కానీ ఇలా ప్రమాదకరమైన వ్యవహారాల్లో మాత్రం తల దూర్చకు..."

"లాభంలేదు ఆనంద్. పరిస్థితులు చేయిదాటి పోయాయ్. ఈ ఫోటోలు చూడు" అంటూ మంచం మీద తలగడ క్రిందనుంచి రెండు ఫోటోలుతీసి ఆనంద్ కిచ్చింది కుసుమ.

ఆ ఫోటోలు చూస్తూనే ఆనంద్ కళ్లు పెద్దవయ్యాయి. అందులో తనూ, కుసుమ వున్నారు. దంపతులంత దగ్గరగా, దంపతులు ఏకాంతంలో వుండేవిధంగా!

"ఏ ఆడదీ ఇలాంటి ఫోటోలు పదిమందిలోకి వెళ్ళాలని కోరుకోదు. ఇవి చూపించి నన్ను బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడా కతను. నేను చెప్పిన ఆఫీసు వ్యవహారం అబద్ధం అసలు సంగతి యిది. నేను వాళ్ళు చెప్పినట్లు విని తీరాల్సిందే."

ఆనంద్ క్షణం ఆలోచించి "రాజేశ్వరి నాకు తాళి కట్టిన భార్యకాదు. ఆమెను వేరేదారి చూసుకోమని నేను నీ మెడలో తాళి కట్టేస్తాను. ఆ తర్వాత ఈ ఫోటోలు బహిర్గతమైనా ఫరవాలేదు. నువ్వేం బెంగపడకు. అనవసరంగా తప్పటడుగులు వేయకు" అన్నాడు.

కుసుమ ఆశ్చర్యంగా "ఆనంద్, ఏమిటి నువ్వంటున్నది?" అంది.

"అవును, నీడలేని ఒక ఆడది అలా అలా పతనమై పోకుండా ఉండడం కోసం ఏమైనా చేస్తాను నేను..." అని లేచాడు ఆనంద్.

కుసుమ అతని వంక ఆరాధనాభావంతో చూస్తూ వుండిపోయింది.

14

"రాజేశ్వరీ, నీకు నా ప్రేమమీద నమ్మకముందా?"

"అసలా సందేహమెందు కొచ్చింది?"

"ఎందుకంటే, ఇప్పుడు మన ప్రేమకు పరీక్షవచ్చింది!"

రాజేశ్వరి ఆశ్చర్యంగాచూసి "ఏమిటా పరీక్ష?" అంది.

"కుసుమ బ్రతికేవుంది తెలుసా?" అన్నాడు ఆనంద్.

"అసలామె చచ్చిందని ఎవరన్నారు?"

"నేనలా అనుకున్నాన్లే, ఆమె బ్రతికుండటమేగాక ఈ ఊళ్ళోనే వుంది."

"నామీద ప్రేమతో ఈ విషయం దాచి పెట్టావా? లేక ఈ విషయం నీకిప్పుడే తెలిసిందా?"

ఆనంద్ క్షణం ఆలోచించి, "చాలా రోజులయింది. ఆమే స్వయంగా నాకోసం కబురంపించింది. తన ఉనికిని ఎవ్వరికీ, ఆఖరికి నీక్కూడా తెలియజేయవద్దని కోరింది. ఆమె ఉద్దేశ్యం తెలుసుకోవడంకోసం నేనామెను కలుసు కుంటూ వచ్చాను. ఇప్పుడామె ఆశ్రయం పూర్తిగా తెలిసిపోయింది. నన్నామె స్మగ్లర్‌గా మార్చాలని చూస్తోంది. ఆమె ఏదో ముఠాకు సంబంధించిన వ్యక్తి. వెంకట్రావు ఆమెకు భర్త కాడు. ఒక ముఠా వ్యక్తి అంతే" అన్నాడు.

రాజేశ్వరి ముఖంలో ఆశ్చర్యం కనబడింది. "జీవితంలో ఎక్కడికి వెళ్ళినా నాకు స్మగ్లర్స్ బాధ తప్ప లేదు. ఆఖరికి మన పొరుగున ఉండే కుసుమకూడా స్మగ్లరే నన్నమాట. అయితే మనకేంలే. నువ్వొప్పుకోకు..."

"ఒప్పుకోక తప్పేలాలేదు. ఆమె చేతిలో చాలా

మంది గుండాలున్నారు. బలవంతానైనా నన్నొప్పించ
గలదనుకుంటాను" అని, "అంతేకాకుండా కుసుమ
నా జీవితంలోకి ప్రవేశించాలనుకుంటోంది. నిన్ను తప్పిం
చాలనుకుంటోంది. అది నేను సహించలేను. కానీ
తప్పేలా లేదు" అన్నాడు ఆనంద్.

"ఎందుకు తప్పదు?"

"నువ్వు చాలా బాగుంటావుట! నీచేత వ్యభిచారం
చేయించి చాలా డబ్బు సంపాదించవచ్చునట. తను నాకు
భార్య అవుతుందట. నేను స్మగ్లింగూ, నువ్వు వ్యభి
చారమూ చేయాలట. మనం ఒప్పుకోకపోయినా ఒప్పించే
విధానాలూ మెకు తెలుసునట. దేశంలో ఎక్కడికి పారి
పోయినా వెతికి పట్టుకోగలననీ, పారిపోవడానికి ప్రయ
త్నించవద్దనీ గట్టిగా హెచ్చరించింది..."

రాజేశ్వరి ముఖంలో భయం కనపడింది. "అయితే
ఇప్పుడేం చేయాలి?"

"ఇంకో మార్గం లేదు. కుసుమను చంపేయాలి..."

ఉలిక్కిపడింది రాజేశ్వరి. "ఎలా?"

"ఇలా?" అన్నాడు ఆనంద్. అతను జేబులోంచి
ఒక ట్యూబు తీశాడు. ఏంచేయాలో చెప్పాడు. రాజే
శ్వరి ఆశ్చర్యంగా విని, "అయితే కుసుమనెప్పుడు తీసు
కొస్తావ్?" అంది.

"ఎల్లుండి!"

"అంతవరకూ రంగారావు మనల్ని వదుల్తాడంటావా?"

"రంగారావా..." అన్నాడు ఆనంద్. అతనికి
ఒళ్ళంతా చెమలు పట్టింది.

"రాజా... ఈసారి పొరపాటు జరక్కూడదు. నిలు

వెత్తు గోయితీసి కుసుమ శవాన్నందులో పారేసి, మట్టితో కప్పెట్టేయాలి" అన్నాడు ఆనంద్.

"ఈసారి అంటే, ఇలాంటిదిదివరకోసారి చేశావా..." అంది రాజేశ్వరి.

ఆనంద్ తడబడ్డాడు. కొద్దిసేపాగి, "జీవితంలో నాకు చాలా దగ్గరగా వచ్చావు. నీదగ్గర నాకు రహస్యాలేమిటి? నేను రంగారావుని చంపేశాను. అది కేవలం నిన్ను దక్కించుకోవాలన్న ఆశతో. కానీ గోతిలో పారేశాక, మన్ను వేయలేదు. అదే నేను చేసిన పొరపాటు..." అన్నాడు.

రాజేశ్వరి బ్రమ్మపడిపోయినట్టు చూస్తోంది. ఆమె నోట మాట రాలేదు.

"రాజూ భయపడకు. నేను మరీ దుర్మార్గుడినికాదు. నీ అందం నన్ను పిచ్చివాణ్ని చేసింది. తెలివితేటలుపయోగించి నిన్నూ, సంపదనూ కూడా పొందగలిగాను. కానీ ఆ తర్వాత నా బుద్ధి పెడదారులు తొక్కలేదు. నిన్ను నా భార్యగా చేసుకుని, సామాన్య జీవితం గడుపుతున్నాను. అయితే ఇప్పుడు కుసుమ మళ్ళీ నా జీవిత పథాన్ని మళ్ళించడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. అది నాకు నచ్చలేదు. వేరే దారి కనబడ్డంలేదు. మనమిద్దరం సుఖజీవనం కొనసాగించడంకోసం కుసుమను చంపేయడానికి నిర్ణయించుకున్నాను. ఇందుకు నీ సహాయం కావాలి..."

రాజేశ్వరి అతని వంక అదోలా చూసింది. "ఆనంద్, నీకు నామీద ఎంత ప్రేమ? నీకు నేను తప్పక సహకరించవలసిందే. కానీ రంగారావు మనని నీడలా వెన్నాడుతున్నాడు. అతన్ని తప్పించుకోవడానికి ఊరువదిలి వెళ్ళి

పోవాలి. కుసుమ చిరునామా చెబితే నేనే వెళ్ళి ఆమెను తీసుకొస్తాను కానీ, ఈలోగా నువ్వీ ఊరు వదిలినట్లు నలుగురూ అనుకోవాలి. రాత్రిళ్ళు మనం కలుసుకుంటూందాం రహస్యంగా..."

15

అతను చెమటలు తుడుచుకుని పరీక్షగా చూశాడు దొడ్లోకి. నిలువెత్తు గొయ్యి తయారయ్యింది. అతను సంతృప్తిగా తలాడించి అక్కణ్నించి ఇంట్లోకి వెళ్ళాడు. శుభ్రంగా స్నానం చేశాడు. బట్టలు మార్చుకున్నాడు.

ఒకసారి వెళ్ళి, పక్కింట్లో ఇంటాయన్ను పలకరించి, "ఇంకో గంటలో మా ఆవిణ్ని తీసుకు వస్తాను. పాలు పొంగించుకుని ఈ రాత్రికి నిద్రచేసి రేపు వెళ్ళిపోతాం. ఎలాగూ మీకు రెండు నెలల అడ్వాన్సిచ్చేశాను గదా. మళ్ళీ ఈ ఊరు వచ్చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. ట్రాన్స్‌ఫర్ వీలయితే నెల్లాళ్ళలో వచ్చి నేరుగా మీ ఇంట్లో ప్రవేశిస్తాం. ఏ విషయమూ మీకు నెల రోజుల్లో తెలియజేస్తాం..." అన్నాడు.

"దాందేముందండీ. నా అద్దె నాకు ముట్టింది. రెండు నెలలదాకా తాళం జోలికి పోము. ఆ తర్వాతకూడా రాకపోతే తాళం బద్దలుకొట్టి మరీ తెరుస్తాం..."

"ఆ అవసరం రానివ్వను లెండి" అని అతను అక్కణ్నించి కదిలాడు.

ఒక 'రిక్షా' మాట్లాడుకున్నాడు రానూ పోనూ అని చెప్పి.

రిక్షా ఒకింటిముందు ఆగింది. అతను రిక్షాలోంచి దిగి, "ఒక్క నిముషం ఆగు..." అని లోపలకు వెళ్ళి తలు

పులు వేసుకున్నాడు. చనువుగా నడిచి ఒక గదిలోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ ఒకామె వణుకుతూ నిలబడి వుంది.

"రాజేశ్వరీ, పని పూర్తయిందా?"

"అయింది. కానీ నాకేమో భయంగావుంది..."

"నిండా మునిగేక చలెందుకు?" అన్నాడతను.

నేలమీద తెరచివున్న ట్రంకువంక చూశాడతను. దృష్టిమార్చి మంచంమీద నిర్జీవ కళేబరాన్ని చూసి నిట్టూర్చాడు. "నువ్వు కాస్త సాయం చేయాలిమరి" అంటూ రాజేశ్వరివంక చూశాడు. ఇద్దరూకలిసి శవాన్ని ట్రంకులో సర్దారు. ట్రంకు మూత వేసేశారు. మోసుకుంటూ మధ్య హాల్లోకి తీసుకొచ్చారు.

అప్పుడతను తలుపుతీసి రిక్షాఅతన్ని పిలిచాడు. అతనూ రిక్షాఅతనూ కలసి ట్రంకుని రిక్షాలోకి పెట్టారు. "చాలా బరువుందండి, ఇంకో రూపాయైనా ఇవ్వాలండి" అన్నాడు రిక్షా అతను. అతను వాదించకుండా నవ్వి ఊరుకున్నాడు. రాజేశ్వరి ఇంటికి తాళం వేసింది.

ఇద్దరూ రిక్షా ఎక్కారు. రిక్షా గమ్యస్థానం చేరేదాకా ఇద్దరూ ఏమీ మాట్లాడుకోలేదు. ఇద్దరి ఒంటికీ బాగా చెమటలు పట్టేశాయి.

రిక్షా గమ్యస్థానం చేరుకుంది. ట్రంకు ఇంట్లోకి చేరింది.

రాత్రి పదిగంటల ప్రాంతంలో ట్రంకు దొడ్లోకి చేర్చబడింది. ట్రంకులోని శవం గోతిలోకి వెళ్ళిపోయింది. ఒకటికాదు, నాలుగు గోతులూ, ఇద్దరూ కలిసి కప్పెట్టేశారు. ఎక్కడా అనుమానం రాకుండా పైన సరిచేశారు.

ట్రంకు మళ్ళి ఇంట్లోకి చేరింది.

రాజేశ్వరి అతనితో అంది. "ఈ ట్రంకు చాలా

కాలంగా ఉంటోంది. దీన్నాలవల పారేసినా ఎప్పటికైనా అనుమాన పరిస్థితులు కలుగవచ్చు. ఉత్తమమైన మార్గం దీనికి రంగు మార్పించడం. అప్పుడు దీనిమీద ఏవిధమైన ఆనవాలూ మిగలదు.''

అతను అంగీకార సూచనగా తలవూపాడు.

16

బాగా ఆలోచించేక కుసుమ ఒక నిర్ణయానికివచ్చింది' ప్రమాదకరమైన స్మగ్లింగ్ జీవితానికి స్వస్తిచెప్పి, ఒక ఇంటి ఇల్లాలుగా సుఖజీవనం చేయాలని ఆమెకు తోచింది.

రంగు మార్చడానికి అలవాటు పడ్డ రాజకీయ నాయకులు, నకిలీ ప్రేమికులు, ఆడవాళ్ళు - తమ జీవితాలను మార్చుకోవడం అంత సులభం కాదని ఆమెకు తెలుసు.

కానీ ఆనంద్ ప్రేమలో నిష్కల్మషత్వం కనబడుతోంది. అతని కళ్ళలో దృఢనిశ్చయం కనబడుతోంది. అవి ఆమెకు అతనిమీద నమ్మకాన్నీ, భవిష్యత్తుపై ఆశనూ కలిగిస్తున్నాయి.

ఏ విషయమూ నిర్ణయించుకుని ఈరోజు ఉదయం పది గంటలకు తనను వాళ్ళింటికి రమ్మన్నాడు ఆనంద్. కుసుమ లేచింది. రోడ్డుమీదకు వచ్చింది. కనపడిన రిక్షాను పిలిచింది.

రిక్షా ఆనంద్ ఇల్లుచేరింది. కానీ ఆయింటి తలుపులు తాళం వేసి వున్నాయి.

ఆమె నిరుత్సాహంగా కదిలి వెళ్ళబోయేలోగా ఇంటి ముందు యింకో రిక్షా ఆగింది. అందులోంచి రాజేశ్వరి దిగింది. తన ఇంటిముందు నిలబడ్డ కుసుమనుచూసి ఆశ్చర్యంగా ''మీరా?'' అంది.

"అవును. ఆనంద్‌తో చిన్నపనుండి వచ్చాను" అంది కుసుమ.

"లోపలకు రండి..." అంది రాజేశ్వరి.

ఇద్దరూ లోపలకు వెళ్ళారు. "మీకథ చాలావరకు నాకు ఆనంద్ చెప్పాడు. మీకోసం నన్ను వదులుకోవాలనికూడా అనుకున్నాడు. నేను అభ్యంతర పెట్టలేదు. ఆనంద్‌ను నేను తాత్కాలిక రక్షణకు చేరదీశాను తప్పితే అతన్ని నా భర్తగా పొందాలనుకోలేదు నేను. కానీ ఏమయిందో తెలియదు. ఒకరాత్రి అతను ఇంట్లో ఈచీటీ వదిలి వెళ్ళిపోయాడు, మిమ్మల్నీ నన్నూకూడా మోసం చేసి..."

రాజేశ్వరి ఓ కాగితాన్ని కుసుమ కిచ్చింది.

"రాజూ —

నిన్ను వదలుకోలేను. కుసుమ ఆశలు త్రుంచి వేయలేను. ఈ సమస్య నన్ను కలచివేస్తుంటే గతంలో నేనుచేసిన కొన్ని పాపాలు నన్ను దారుణంగా వెంట తరుముతుంటే, ఏం చేయాలో పాలుపోక ఇల్లువదిలి పోతున్నాను. బ్రతికుంటే, మనసు మారితే మళ్ళీ తిరిగివస్తాను. నా కోసం వెతకడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తేమాత్రం నా శవమే మీకు దొరుకుతుంది."

క్రింద ఆనంద్ సంతకముంది. కుసుమ ఉత్తరం చదివి నిట్టూర్చింది.

"ఎందుకు వెళ్ళిపోయాడో తెలియదు. ఆఖరకు మీరూ నేనూకూడా కలిసి అతనితో జీవితం పంచుకోవడానికి నా కభ్యంతరం లేదని అతనికి స్పష్టం చేశాను" అంది రాజేశ్వరి.

"అక్కర్లేదయ్యా" అంది కుసుమ అప్రయత్నంగా, "మీ హృదయం చాలామంచిది. ఆనంద్ మనసులో ఏదో దురుద్దేశ్యముంది. మనిద్దర్నీ కూడా అతను పొందగలిగాడు మోజు తీరిపోయిందని నా అనుమానం. ఏదో వంక పెట్టి పారిపోయాడు."

"నాకీ ఆలోచన రానేలేదుస్మీ..." అంది రాజేశ్వరి ఆశ్చర్యంగా.

"మంచి వాళ్ళెప్పుడూ ఒక కోణంనుంచే ఆలోచిస్తారు విషయాన్నన్ని కోణాలనుంచీ ఆలోచించడం నాబోటి పతితలకు తెలుసు. వస్తాను" అంటూ లేచింది కుసుమ. డిజప్పాయింటైన వాటం ఆమె ముఖంలో కనబడుతోంది.

ఆమె వెళ్ళిపోయేక తలుపు వేసుకుని ఆలోచనలో పడింది రాజేశ్వరి.

తను చేసిన పని ఎంతవరకూ సమంజసం?

ఈ ఉత్తరం విషయంలో కుసుమకు తను అబద్ధం చెప్పింది. నిజానికి ఉత్తరాన్ని తనే ఆనంద్ చేత వ్రాయించింది. రంగారావు బారినుండి రక్షించుకోవడం కోసం ఈ వుత్తరం వ్రాసి వెళ్ళమని తను ఆనంద్ను కోరింది. అతను రాసిన ఉత్తరాన్ని కుసుమకు మరోలా చెప్పింది!

అసలు రంగారావు విషయంలో తను ఆనంద్కు అబద్ధం చెప్పింది. అందులో తనకు దురుద్దేశ్యం లేదు. రంగారావు విషయంలో ఆనంద్ కూడా తనకు చాలా అబద్ధాలు చెప్పాడు.

ఆనంద్ చాలా తెలివిగా రంగారావుని హత్యచేసినప్పటికీ, తనెవరి దగ్గరయితే గది తాళాలు తీసుకున్నాడో ఆవ్యక్తి కుతూహలంకొద్దీ తనను రహస్యంగా గమనించే

అవకాశమున్నదని గ్రహించలేదు.

గది తాళాలిచ్చిన సూర్యం ఆఫీసుకి సెలవుపెట్టి— అతని చర్యలన్నిటినీ రహస్యంగా గమనించాడు. దిగ్భ్రాంతుడైపోయిన అతను చాలా భయపడ్డాడుకూడా. విషయాన్ని తనదాకా లేవడానికి కొంతకాలం పట్టింది. కాలం గడచిన కొద్ది అతనికి తనకు తెలిసిన రహస్యాన్ని రాజేశ్వరికి చెప్పాలనిపించింది. బహుశా రాజేశ్వరి అందం అందుకు కొంత కారణమై వుండవచ్చు.

సూర్యం మాటలు రాజేశ్వరి వెంటనే నమ్మలేదు. కానీ అతను చెప్పినది నిజమేనని కాలం చెప్పింది. ఆనంద్ స్వయంగా ఒప్పుకున్నాడు.

అన్యాయంగా తన భర్తను హత్యచేసిన ఆనంద్ మీద ఆమెకు చాలా కోపం వచ్చింది.

ఆనంద్ ఒక భయంకర హంతకుడని తెలిసేక అతనితో కాపురం చేయడానికి భయంగా వుంది. అదే సమయంలో అంత భయంకర హంతకుణ్ని ఒక ఆట ఆడించగలనన్న ధైర్యమూ ఆమెకుంది.

ఇంకో భయమేమిటంటే సూర్యంకూడా తన్నుకోరుతున్నాడు. అతని కాంక్ష బలమైనదిగా తోస్తోంది. అతనివద్ద ఆనంద్‌కు సంబంధించిన భయంకర రహస్యం దాగివుంది. అవిధంగా అతను చాలా ప్రమాదకరమైన వ్యక్తి.

ఒకే ఒరలో రెండు కత్తులిమడవు. సూర్యం సాయం తీసుకొని ఆనంద్‌నైనా, ఆనంద్ సాయం తీసుకొని సూర్యాన్నయినా హతమార్చాలి. ప్రస్తుతానికి అదే కావాలి.

అయితే ఇద్దరిలో ఎవరిని నిర్ణయించుకోవాలి? ఎవరి వైపు తను మొగ్గాలి.

బాగా ఆలోచించాక నేతను ఒక నిర్ణయానికొచ్చింది. సూర్యం సహాయంతో ఆనంద్‌ను హతమార్చటమే అన్ని విధాలా ఉత్తమంగా తోచింది.

17

దూరంగా రాజేశ్వరి, ఆమె ప్రక్కన ఒకమగవాడూ కనపడ్డారు కుసుమకు. మగవాడు ఒకషాపులోకి అడుగు పెడుతున్నాడు. ఎందుకో వెనక్కు తిరిగిన రాజేశ్వరిని కుసుమ గుర్తుపట్టింది.

"రాజేశ్వరీ—" అంది కుసుమ. మగవాడు షాపులోకి వెళ్ళిపోయాడు. రాజేశ్వరి మెల్లెక్కబోయినదల్లా ఆగి "ఎవరూ?" అంది. ఆమెమాటలు పూర్తయ్యేసరికి కుసుమ ఆమెను సమీపించింది.

"ఆనంద్ వచ్చాడా?" అంది కుసుమ ఉత్సాహంగా.

"లేదు—" అంది రాజేశ్వరి అయిష్టంగా.

"మరి షాపులోకెళ్ళిన దెవరు?"

"ఆనంద్ కాదు..."

"నాకు ఆనంద్‌లానే కనిపించాడు."

"కాదని నేను చెబుతున్నానుగా..."

"ఎవరయితే నేం—ఒకసారి పరిచయం చేయండి..." అంటూ తను షాపులోకి అడుగులు వేసింది. రాజేశ్వరి ఆమెను వారించడానికి ప్రయత్నించి విఫలురాలయింది.

ఇద్దరూ షాప్‌లో అడుగు పెట్టారు.

"రాజా, ట్రంకు తీసుకుపోవచ్చునంటున్నాడు.

రంగు బాగుంది కదూ'' అంటూ అతను వెనక్కి తిరిగాడు.

అతన్ని చూసిన కుసుమ దెబ్బతింది. అతను ఆనంద్ కాదు.

''మీట్ మిస్టర్ సూర్యం...'' అంటూ రాజేశ్వరి పరిచయం చేస్తోంది.

కుసుమ ఆమె మాటలు వినడంలేదు. మెరుస్తున్న ట్రంకు పెట్టెనీ—సూర్యాన్నీ ఆమె మార్చిమార్చి చూస్తోంది. తను ఆనంద్‌కు చెప్పిన కల్పిత గాథ ఆమె మదిలో మెదుల్తోంది.

రాజేశ్వరికూడా మెరుస్తూన్న ట్రంకువంక అదోలా చూసింది. ఆమె కళ్ళలో లీలగా భయం తొంగి చూస్తోంది.

ఆనంద్ కంటె సూర్యం అమాయకుడని తను భావించింది. అందుకని ఆనంద్ చెప్పిన ఉపాయంతో కుసుమ గురించి అతనుద్దేశించిన పథకంతో అతన్నే హతమార్చింది.

అయితే ఈ హత్యాకాండ యింతటితో ఆగుతుందా, సూర్యం, తనూ కలకాలం కలసి జీవించ గలుగుతారా?

కుసుమ కళ్ళలో ఏదో అనుమానం తొంగిచూస్తోంది. ట్రంకుపెట్టె కొత్తరంగు మెరుస్తోంది.

రాజేశ్వరి ప్రశ్నకు జవాబు దొరకలేదు. కాలమే మరి సమాధాన మివ్వాలి.

—: ఐపోయింది :—